

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Josefa Bartoška a Ing. Petra Veneného po provedeném hlavním líčení dne 16. prosince 2021

takto:

Obžalovaní:

M. Z.,

narozený XXXXX, jednatel společnosti XXXXX, bytem XXXXX, adresa pro účely doručování XXXXX – XXXXX,

P. H.,

narozený XXXXX, řidič, bytem XXXXX – XXXXX,

XXXXX,

IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,

XXXXX

IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,

XXXXX

IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,

se uznávají vinnými, že

I.1 obžalovaný M.Z. jako jednatel společnosti XXXXX v úmyslu získat majetkový prospěch a daňové zvýhodnění společnosti do účetnictví této společnosti a do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců leden 2016, srpen 2016, říjen 2016 až leden 2017 a duben 2017, která nechal zpracovat a která byla podána u Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územního pracoviště v Uherském Hradišti ve dnech 24. 2. 2016, 25. 9. 2016, 25. 11. 2016, 25. 12. 2016, 21. 1. 2017, 25. 2. 2017 a 25. 5. 2017, v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnul v tabulkách č. 1 a č. 2 uvedené přijaté faktury, vystavené společnostmi XXXXX a XXXXX, přičemž tyto faktury obžalovaný M. Z. do účetnictví společnosti XXXXXa do přiznání k DPH zahrnul, přestože si byl vědom, že takto fakturované obchodní případy ve skutečnosti neproběhly, neboť společnosti XXXXX a XXXXX ve prospěch společnosti XXXXX deklarované služby nedodaly a předmětné faktury byly vystaveny pouze za účelem neoprávněného uplatnění nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty,

I.2 obžalovaná XXXXX jednáním svého jednatele M.Z. v rámci své činnosti a ve snaze o majetkový prospěch spočívající v daňovém zvýhodnění do účetnictví a do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců leden 2016, srpen 2016, říjen 2016 až leden 2017 a duben 2017, která byla podána u Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územního pracoviště v Uherském Hradišti ve dnech 24. 2. 2016, 25. 9. 2016, 25. 11. 2016, 25. 12. 2016, 21. 1. 2017, 25. 2. 2017 a 25. 5. 2017, v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnula v tabulkách č. 1 a č. 2 uvedené přijaté faktury, vystavené společnostmi XXXXX a XXXXX, přičemž tyto faktury společnost XXXXX do svého účetnictví a do přiznání k DPH zahrnula, ačkoli takto fakturované obchodní případy ve skutečnosti neproběhly, neboť společnosti XXXXX a XXXXX ve prospěch společnosti XXXXX deklarované služby nedodaly a předmětné faktury byly vystaveny pouze za účelem neoprávněného uplatnění nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty,

tabulka č. 1: faktury vystavené společnostmi XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Celkem (Kč)
1601004	19. 1. 2016	228.015,00	47.883,15	275.898,15
1601072	31. 8. 2016	220.000,00	46.200,00	266.200,00

tabulka č. 2: faktury vystavené společnostmi XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Celkem (Kč)
160100009	17. 10. 2016	99.610,00	20.918,00	120.529,10
160100007	21. 10. 2016	330.000,00	69.300,00	399.300,00
160100011	21. 10. 2016	97.865,00	20.551,65	118.416,65
160100013	27. 10. 2016	99.867,00	20.972,07	120.839,07
160100015	1. 11. 2016	97.955,00	20.570,55	118.525,55
160100017	4. 11. 2016	88.304,80	18.544,01	106.848,81
160100018	9. 11. 2016	96.472,00	20.259,12	116.731,12
160100021	15. 11. 2016	99.792,00	20.956,32	120.748,32
160100022	23. 11. 2016	98.838,00	20.755,98	119.593,98
160100025	29. 11. 2016	91.188,00	19.149,48	110.337,48

160100027	2. 12. 2016	93.825,00	19.703,25	113.528,50
160100029	6. 12. 2016	95.280,00	20.008,80	115.288,80
160100031	9. 12. 2016	97.200,00	20.412,00	117.612,00
160100035	13. 12. 2016	94.520,00	19.849,20	114.369,20
160100037	16. 12. 2016	96.425,00	20.249,25	116.674,25
160100040	21. 12. 2016	93.840,00	19.706,40	113.546,40
20179001	4. 1. 2017	99.330,00	20.859,30	120.189,30
20179004	9. 1. 2017	99.430,00	20.880,30	120.310,30
20179007	15. 1. 2017	94.932,00	19.935,72	114.867,72
20179009	18. 1. 2017	96.800,00	20.328,00	117.128,00
20179012	24. 1. 2017	91.295,00	19.171,95	110.466,95
20179017	30. 1. 2017	87.575,00	18.390,75	105.965,75
20179042	18. 4. 2017	76.966,00	16.162,86	93.128,86
20179044	26. 4. 2017	83.122,00	17.455,62	100. 577,62

II. obžalovaná XXXXX jednáním své jednatelky M. B. v rámci své činnosti a ve snaze o majetkový prospěch spočívající v daňovém zvýhodnění do účetnictví a do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců října 2016, prosince 2016, ledna 2017, března 2017 a května 2017, která byla podána u Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územního pracoviště ve Zlíně ve dnech 2. 12. 2016, 31. 1. 2017, 6. 3. 2017, 5. 5. 2017 a 30. 6. 2017, v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnula v tabulkách č. 3 a č. 4 uvedené přijaté faktury, vystavené společnostmi XXXXX a XXXXX, přičemž tyto faktury společnost XXXXX do svého účetnictví a do přiznání k DPH zahrnula, ačkoli takto fakturované obchodní případy ve skutečnosti neproběhly, neboť společnosti XXXXX ani XXXXX ve prospěch společnosti XXXXX deklarované služby a zboží nedodaly a předmětné faktury byly vystaveny pouze za účelem uplatnění nadměrného odpočtu této daně,

tabulka č. 3: faktury vystavené společnosti XXXXX
pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Cekem (Kč)
1601089	3. 10. 2016	140.088,00	29.418,48	169.506,48
1601091	7. 10. 2016	26.350,00	5.533,50	31.883,50
1601098	13. 10. 2016	89.250,00	18.742,00	107.992,00
1601106	19. 10. 2016	115.200,00	24.192,00	139.392,00
1601109	25. 10. 2016	78.576,00	16.500,96	95.076,96
1601113	31. 10. 2016	60.000,00	12.600,00	72.600,00
1601149	9. 12. 2016	124.550,00	26.155,50	150.705,50
1601157	16. 12. 2016	123.200,00	25.872,00	149.072,00
1601160	20. 12. 2016	89.305,00	18.754,05	108.059,05
1601162	27. 12. 2016	76.300,00	16.023,00	92.323,00
1701010	27. 1. 2017	96.250,00	20.212,50	116.463,00
1701012	30. 1. 2017	188.700,00	39.627,00	228.327,00
1701013	31. 1. 2017	127.000,00	26.670,00	153.670,00
1701034	6. 3. 2017	132.600,00	27.846,00	160.446,00
1701051	24. 3. 2017	78.500,00	16.485,00	94.985,00
1701072	10. 5. 2017	46.700,00	9.807,00	56.507,00
1701085	31. 5. 2017	96.500,00	20.265,00	116.765,00

tabulka č. 4: faktury vystavené společností XXXXX
pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Cekem (Kč)
160100028	5. 12. 2016	245.000,00	51.450,00	296.450,00
160100030	7. 12. 2016	207.500,00	43.575,00	251.075,00
160100038	16. 12. 2016	168.300,00	35.343,00	203.643,00
160100041	21. 12. 2016	175.000,00	36.750,00	211.750,00
20179057	31. 5. 2017	126.700,00	26.607,00	153.307,00

III.1 obžalovaný P.H. jako jednatel společnosti XXXXX v úmyslu získat majetkový prospěch a daňové zvýhodnění společnosti, do účetnictví této společnosti a do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců září 2016, listopad 2016, leden 2017, únor 2017, duben 2017 a květen 2017, která nechal zpracovat a která byla podána u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 1 ve dnech 24. 10. 2016, 15. 12. 2016, 23. 2. 2017, 13. 3. 2017, 22. 5. 2017 a 22. 6. 2017, v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnul v tabulkách č. 5 a č. 6 uvedené přijaté faktury, vystavené společnostmi XXXXX a XXXXX, přestože si byl vědom, že takto fakturované obchodní případy ve skutečnosti neproběhly, neboť společnosti XXXXX ani XXXXX ve prospěch společnosti XXXXX deklarované služby a zboží nedodaly a předmětné faktury byly vystaveny pouze za účelem neoprávněného snížení daně z přidané hodnoty a uplatnění nadměrného odpočtu této daně,

III.2 obžalovaná XXXXX jednáním svého jednatele P.H. v rámci své činnosti a ve snaze o majetkový prospěch spočívající v daňovém zvýhodnění do účetnictví a do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců září 2016, listopad 2016, leden 2017, únor 2017, duben 2017 a květen 2017, která byla podána u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 1 ve dnech 24. 10. 2016, 15. 12. 2016, 23. 2. 2017, 13. 3. 2017, 22. 5. 2017 a 22. 6. 2017, v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnula v tabulkách č. 5 a č. 6 uvedené přijaté faktury, vystavené společnostmi XXXXX a XXXXX, přičemž tyto faktury společnost XXXXX do svého účetnictví a do přiznání k DPH zahrnula, ačkoli takto fakturované obchodní případy ve skutečnosti neproběhly, neboť společnosti XXXXX ani XXXXX ve prospěch společnosti XXXXX deklarované služby a zboží nedodaly a předmětné faktury byly vystaveny pouze za účelem neoprávněného snížení daně z přidané hodnoty a uplatnění nadměrného odpočtu této daně,

tabulka č. 5: faktury vystavené společností XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Celkem (Kč)
1601086	26. 9. 2016	266.700,00	56.007,00	322.707,00
1701022	25. 1. 2017	41.000,00	8.610,00	49.610,00
1701023	15. 2. 2017	24.000,00	5.040,00	29.040,00
1701074	18. 5. 2017	7.680,00	1.612,80	9.293,00
1701077	19. 5. 2017	7.680,00	1.612,80	9.293,00
1701078	22. 5. 2017	7.680,00	1.612,80	9.293,00
1701080	23. 5. 2017	7.680,00	1.612,80	9.293,00
1701082	24. 5. 2017	7.680,00	1.612,80	9.293,00
1701086	25. 5. 2017	7.680,00	1.612,80	9.293,00
1701087	26. 5. 2017	7.680,00	1.612,80	9.293,00

1701088	29. 5. 2017	7.680,00	1.612,80	9.293,00
---------	-------------	----------	----------	----------

tabulka č. 6: faktury vystavené společností XXXXX
pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Celkem (Kč)
160100014	5. 11. 2016	56.550,00	11.875,50	68.425,50
160100016	20. 11. 2016	45.560,00	9.567,60	55.127,60
20179043	19. 4. 2017	331.480,20	69.610,84	401.091,04
20179049	4. 5. 2017	7.680,20	1.612,84	9.293,04
20179050	8. 5. 2017	7.680,20	1.612,84	9.293,04
20179051	9. 5. 2017	7.680,20	1.612,84	9.293,04
20179058	15. 5. 2017	7.680,20	1.612,84	9.293,04
20179059	16. 5. 2017	7.680,20	1.612,84	9.293,04
20179060	17. 5. 2017	7.680,20	1.612,84	9.293,04

v důsledku čehož **jednotliví obžalovaní jednáním popsaným shora pod body I.1, I.2, II., III.1 a III.2** společně s odsouzeným M. Š., na základě vystavených plných mocí ovládajícím společností XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, a XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, neoprávněně docílili **nižšího vyměření daně z přidané hodnoty či vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty** v jednotlivých zdaňovacích obdobích a u příslušných daňových subjektů takto:

- **ad I.1 a I.2:** XXXXX neoprávněně uplatnila nadměrný odpočet DPH ve výši 619.173 Kč, čímž obžalovaný M. Z. a obžalovaná XXXXX způsobili České republice škodu v uvedené výši,
- **ad II.:** XXXXX neoprávněně uplatnila nadměrný odpočet DPH ve výši 548.310 Kč, čímž obžalovaná XXXXX způsobila České republice škodu v uvedené výši,
- **ad III.1 a III.2:** XXXXX neoprávněně snížila DPH o 115.206 Kč a současně uplatnila nadměrný odpočet DPH ve výši 68.084 Kč, čímž obžalovaný P.H. a obžalovaná XXXXX způsobili České republice celkovou škodu 183.290 Kč,

tedy

obžalovaní M. Z. (jednáním v bodě I.1), XXXXX (jednáním v bodě I.2) a XXXXX (jednáním v bodě II.),

úmyslně ve větším rozsahu vylákali výhodu na dani,

obžalovaný P.H. (jednáním v bodě III.1) a XXXXX (jednáním v bodě III.2)

úmyslně ve větším rozsahu zkrátali daň,

čímž spáchali

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se**Obžalovaný M. Z.**

Podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku podle § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 500 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1 000 Kč, tedy k peněžitému trestu v celkové výměře **500 000 (pět set tisíc) Kč**.

Obžalovaný P. H.

Podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku podle § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 300 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 500 Kč, tedy k peněžitému trestu v celkové výměře **150 000 (sto padesát tisíc) Kč**.

XXXXXX

Podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. k peněžitému trestu ve výměře 200 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2 500 Kč, tedy k peněžitému trestu v celkové výměře **500 000 (pět set tisíc) Kč**.

XXXXXX

Podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu stavebních a pomocných prací na dobu **5 (pěti) let**.

XXXXXX

Podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu stavebních a pomocných prací na dobu **5 (pěti) let**.

Podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku se zabírá:

- finanční částka 90 782,60 Kč uložena na finančním účtu č. XXXXX, vedeném u České spořitelny, a.s. majitele K. Š., a
- finanční částka 65 437,57 Kč na účtu č. XXXXX, vedeném u Fio banky, a.s. majitele K. Š..

Oproti tomu

se **obžalovaná H.H.**

podle § 226 písm. a) trestního řádu zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, sp. zn. 3 KZV 29/2019, která byla předložena Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 29. 9. 2021, pro skutek, že

jako externí účetní společností XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, a XXXXX IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, a podnikající fyzické osoby M.Š., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, v době od 1. 1. 2016 do 30. 6. 2017 v XXXXX, či jinde, v rozporu s ustanoveními zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, vedla účetnictví uvedených subjektů neúplně, nesprávně a neprůkazně, když neprováděla řádně uzávěrkové operace, vedla více číselných řad, neúčtovala o všech přijatých dokladech, přijatá zdanitelná plnění účtovala v oddílech B3 kontrolních hlášení (přijatá zdanitelná plnění a poskytnuté úplaty, u kterých příjemce uplatňuje nárok na odpočet daně dle 73 odst. 1, písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty s hodnotou do 10. 000 Kč včetně daně) i přesto, že neměla tyto účetní doklady fyzicky k dispozici, a současně dle pokynů M.Š. vystavovala jménem jím ovládaných společností XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX účetní doklady o dodávkách zboží a služeb, které fakticky nebyly jednotlivým odběratelům dodány, a to takto:

- pro odběratele XXXXX, IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených shora v tabulkách č. 1 a č. 2,
- pro odběratele XXXXX, IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených shora v tabulkách č. 3 a č. 4,
- pro odběratele XXXXX, IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených shora v tabulkách č. 5 a č. 6,
- pro odběratele XXXXX, IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených níže v tabulkách č. 7 a č. 8,
- pro odběratele XXXXX, IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených níže v tabulkách č. 9 a č. 10,
- pro odběratele XXXXX, IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených níže v tabulce č. 11,
- pro odběratele XXXXX, IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených níže v tabulce č. 12,
- pro odběratele XXXXX, IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených níže v tabulkách č. 13 a č. 14,
- pro odběratele XXXXX, IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených níže v tabulce č. 15,
- pro odběratele XXXXX, IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených níže v tabulce č. 16,
- pro odběratele M.Š., IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených níže v tabulce č. 17,
- pro odběratele XXXXX, IČO: XXXXX, dle fakturací uvedených níže v tabulce č. 18,

konkrétně:

tabulka č. 7: faktury vystavené společností XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	DPH 15% (Kč)	Celkem (Kč)
1601030	28. 4. 2016	148.000,00	31.080,00		179.080,00
20169901	2. 5. 2016	276.650,00	58.096,50		334.747,00
20169902	9. 5. 2016	226.950,00	47.659,50		274.610,00
20169903	16. 5. 2016	256.700,00	53.907,00		310.607,00
20169904	23. 5. 2016	223.850,00	47.008,50		270.859,00
20169905	30. 5. 2016	180.050,00	37.810,50		217.860,00
20169906	6. 6. 2016	184.900,00	38.829,00		223.729,00
20169907	13. 6. 2016	243.900,00	51.219,00		295.119,00
20169908	20. 6. 2016	171.450,00	36.004,50		207.455,00
20169909	27. 6. 2016	326.650,00	68.596,50		395.247,00
20169910	27. 6. 2016	62.000,00	13.020,00		75.020,00

20169911	11. 7. 2016	192.550,00	40.435,50		232.986,00
20169912	19. 7. 2016	72.250,00	15.172,50		87.423,00
20169913	1. 8. 2016	180.050,00	37.810,50		217.861,00
20169914	4. 8. 2016	34.000,00	7.140,00		41.140,00
20169915	8. 8. 2016	182.400,00	38.304,00		220.704,00
20169916	15. 8. 2016	182.400,00	38.409,00		221.309,00
20169917	22. 8. 2016	159.800,00	33.558,00		193.358,00
20169918	29. 8. 2016	37.626,00	7.901,25		45.527,00
20169919	30. 8. 2016	106.000,00	22.260,00		128.260,00
20169920	26. 9. 2016	87.500,00	18.375,00		105.875,00
20169921	26. 9. 2016	293.225,00	61.577,25		354.803,00
20169922	1. 11. 2016	110.100,00	23.121,00		133.221,00
20169923	1. 12. 2016	189.050,00	39.700,50		228.751,00
20169924	12. 12. 2016	292.300,00	61.383,00		353.683,00
20169925	19. 12. 2016	262.125,00	55.046,25		317.172,00
17169001	2. 1. 2017	268.050,00	56.290,50		324.341,00
17169002	9. 1. 2017	91.350,00	19.183,50		110.534,00
17169003	13. 2. 2017	215.000,00	45.150,00		260.150,00
17169004	20. 2. 2017	189.350,00	39.763,50		229.114,00
17169005	22. 2. 2017	105.000,00	22.050,00		127.050,00
17169006	23. 2. 2017	239.000,00		35.850,00	274.850,00
17169007	27. 2. 2017	93.000,00	19.530,00		112.530,00
17169008	27. 2. 2017	21.875,00	4.593,75		26.469,00
17169009	1. 3. 2017	234.650,00	49.276,50		283.927,00
17169010	6. 3. 2017	229.475,00	48.189,75		277.665,00
17169011	13. 3. 2017	207.600,00	43.596,00		251.196,00
17169012	14. 3. 2017	10.200,00	2.142,00		12.342,00
17169013	22. 3. 2017	98.000,00	20.580,00		118.580,00

tabulka č. 8: faktury vystavené společností XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	DPH 15% (Kč)	Celkem (Kč)
16990020	19. 5. 2016	228.942,00		34.341,30	263.284,30
16990017	19. 5. 2016	504.000,00	105.840,00		609.840,00
16990059	10. 10. 2016	290.000,00	60.900,00		350.900,00

tabulka č. 9: faktury vystavené společností XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	DPH 15% (Kč)	Celkem (Kč)
1601022	15. 3. 2016	417.450,00	87.664,50		505.114,50
1601025	23. 3. 2016	407.220,00	85.516,20		492.736,20
1701095	10. 5. 2017	365.700,00		54.855,00	420.555,00
1701096	10. 5. 2017	82.800,00		12.420,00	95.220,00
1701097	30. 5. 2017	310.500,00		46.575,00	357.075,00
1701098	15. 5. 2017	107.000,00	22.470,00		129.470,00
1701099	15. 5. 2017	285.000,00	59.850,00		344.850,00
1701100	15. 5. 2017	125.500,00	26.355,00		151.855,00

tabulka č. 10: faktury vystavené společnostmi XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	DPH 15% (Kč)	Celkem (Kč)
16990001	4. 1. 2016	265.100,00	55.671,00		320.771,00
16990002	7. 1. 2016	125.000,00	26.250,00		151.250,00
16990003	11. 1. 2016	126.250,00	26.512,50		152.762,50
16990005	18. 1. 2016	217.750,00	45.727,50		263.478,00
16990007	25. 1. 2016	171.900,00	36.099,00		207.999,00
16990010	31. 1. 2016	156.384,00	32.840,64		189.225,00
16990009	1. 2. 2016	176.250,00	37.012,50		213.263,00
16990012	8. 2. 2016	251.950,00	52.909,50		304.860,00
16990013	9. 2. 2016	125.000,00	26.250,00		151.250,00
16990014	10. 3. 2016	125.000,00	26.250,00		151.250,00
16990016	11. 4. 2016	125.000,00	26.250,00		151.250,00
16990021	1. 6. 2016	125.000,00	26.250,00		151.250,00
16990022	6. 6. 2016	196.992,00	41.368,32		238.361,00
16990024	21. 6. 2016	344.400,00	72.324,00		416.724,00
16990025	30. 6. 2016	125.000,00	26.250,00		151.250,00
16990028	30. 6. 2016	476.900,00	100.149,00		577.049,00
16990051	22. 9. 2016	125.000,00	26.250,00		151.250,00
17990012	2. 3. 2017	145.200,00		21.780,00	166.980,00
17990014	22. 3. 2017	58.750,00		8.812,50	67.563,00
17990015	24. 3. 2017	720.000,00		108.000,00	828.000,00
17990016	27. 3. 2017	289.200,00		43.380,00	332.580,00
17990021	30. 4. 2017	365.700,00		54.855,00	420.555,00
17990022	30. 4. 2017	82.800,00		12.420,00	95.220,00

tabulka č. 11: faktury vystavené společnostmi XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Cekem (Kč)
160100008	1. 10. 2016	126.000,00	26.460,00	152.460,00
160100010	22. 10. 2016	240.000,00	50.400,00	290.400,00
160100012	31. 10. 2016	161.500,00	33.915,00	195.415,00
160100019	30. 11. 2016	240.000,00	50.400,00	290.400,00
160100020	30. 11. 2016	126.000,00	26.460,00	152.460,00

tabulka č. 12: faktury vystavené společnostmi XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Celkem (Kč)
1601001	5. 1. 2016	95.000,00	19.950,00	114.950,00
1601003	15. 1. 2016	19.800,00	4.158,00	23.958,00
1601005	25. 1. 2016	47.500,00	9.975,00	57.475,00
1601007	1. 2. 2016	111.000,00	23.310,00	134.310,00
1601009	1. 2. 2016	27.000,00	5.670,00	32.670,00
1601012	15. 2. 2016	57.000,00	11.970,00	68.970,00

1601014	22. 2. 2016	10.500,00	2.205,00	12.705,00
1601017	18. 3. 2016	27.000,00	5.670,00	32.670,00
1601019	5. 4. 2016	110.250,00	23.152,00	133.403,00
1601021	7. 4. 2016	113.400,00	23.814,00	137.241,00
1601031	6. 5. 2016	87.500,00	18.375,00	105.875,00
1601032	10. 5. 2016	257.282,00	54.029,22	311.311,00
1601033	10. 5. 2016	87.500,00	18.375,00	105.875,00
1601034	11. 5. 2016	258.956,50	54.380,87	313.337,00
1601037	16. 5. 2016	113.400,00	23.814,00	137.214,00
1601039	7. 6. 2016	239.400,00	50.274,00	289.674,00
1601040	10. 6. 2016	87.500,00	18.375,00	105.875,00
1601043	20. 6. 2016	239.400,00	50.274,00	289.674,00
1601047	11. 7. 2016	299.250,00	62.842,50	362.093,00
1601048	12. 7. 2016	105.000,00	22.050,00	127.050,00
1601049	12. 7. 2016	113.400,00	23.814,00	137.214,00
1601054	27. 7. 2016	145.000,00	30.450,00	175.450,00
1601058	5. 8. 2016	226.800,00	47.628,00	274.428,00
1601063	15. 8. 2016	239.400,00	50.274,00	289.674,00
1601066	24. 8. 2016	175.000,00	36.750,00	211.750,00
1601067	25. 8. 2016	228.000,00	47.880,00	275.880,00
1601069	26. 8. 2016	85.000,00	17.850,00	102.850,00
1601073	12. 9. 2016	126.000,00	26.460,00	152.460,00
1601074	14. 9. 2016	113.400,00	23.814,00	137.214,00
1601080	16. 9. 2016	107.100,00	22.491,00	129.591,00
1601094	10. 10. 2016	380.000,00	79.800,00	459.800,00
1601095	11. 10. 2016	304.000,00	63.840,00	367.840,00
1601097	13. 10. 2016	368.000,00	77.280,00	445.280,00
1601099	14. 10. 2016	107.100,00	22.491,00	129.591,00
1601102	17. 10. 2016	105.000,00	22.050,00	127.050,00
1601108	21. 10. 2016	22.100,00	4.641,00	26.741,00
1601111	30. 10. 2016	460.000,00	96.600,00	556.600,00
1601122	14. 11. 2016	108.000,00	22.680,00	130.680,00
1601125	18. 11. 2016	260.000,00	54.600,00	314.600,00
1601128	21. 11. 2016	266.000,00	55.860,00	321.860,00
1601131	25. 11. 2016	234.000,00	49.140,00	283.140,00
1601133	28. 11. 2016	126.000,00	26.460,00	152.460,00
1601140	2. 12. 2016	276.000,00	57.960,00	333.960,00
1601145	5. 12. 2016	190.000,00	39.900,00	229.900,00
1601152	13. 12. 2016	52.500,00	11.025,00	63.525,00
1601156	16. 12. 2016	276.000,00	57.960,00	333.960,00
1601161	27. 12. 2016	276.000,00	57.960,00	333.960,00
1701000	3. 1. 2017	227.500,00	47.775,00	275.275,00
1701001	5. 1. 2017	260.000,00	54.600,00	314.600,00
1701003	4. 1. 2017	190.000,00	39.900,00	229.900,00
1701009	17. 1. 2017	276.000,00	57.960,00	333.960,00
1701015	1. 2. 2017	276.000,00	57.960,00	333.960,00
1701017	3. 2. 2017	228.000,00	47.880,00	275.880,00
1701020	17. 2. 2017	276.000,00	57.960,00	333.960,00
1701021	17. 2. 2017	227.500,00	47.775,00	275.275,00

1701024	24. 2. 2017	304.000,00	63.840,00	367.840,00
1701031	2. 3. 2017	230.000,00	48.300,00	278.300,00
1701032	2. 3. 2017	114.000,00	23.940,00	137.940,00
1701035	6. 3. 2017	247.000,00	51.870,00	298.870,00
1701037	8. 3. 2017	240.500,00	50.505,00	291.005,00
1701038	8. 3. 2017	170.000,00	35.700,00	205.700,00
1701039	8. 3. 2017	299.000,00	62.790,00	361.790,00
1701041	14. 3. 2017	247.000,00	51.870,00	298.870,00
1701044	16. 3. 2017	114.000,00	23.940,00	137.940,00
1701045	16. 3. 2017	299.000,00	62.790,00	361.790,00
1701047	21. 3. 2017	299.000,00	62.790,00	361.790,00
1701048	21. 3. 2017	260.000,00	54.600,00	314.600,00
1701050	24. 3. 2017	247.000,00	51.870,00	298.870,00
1701055	27. 3. 2017	247.000,00	51.870,00	298.870,00
1701057	30. 3. 2017	299.000,00	62.790,00	361.790,00
1701060	20. 4. 2017	227.500,00	47.775,00	275.275,00
1701073	16. 5. 2017	237.900,00	49.959,00	287.859,00
1701075	18. 5. 2017	237.900,00	49.959,00	287.859,00
1701076	19. 5. 2017	288.000,00	60.480,00	348.480,00
1701079	22. 5. 2017	288.000,00	60.480,00	348.480,00
1701081	24. 5. 2017	299.000,00	62.790,00	361.790,00
1701083	30. 5. 2017	170.000,00	35.700,00	205.700,00
1701084	31. 5. 2017	170.000,00	35.700,00	205.700,00
1701107	15. 6. 2017	380.000,00	79.800,00	459.800,00

tabulka č. 13: faktury vystavené společností XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Celkem (Kč)
1701014	31. 1. 2017	282.000,00	59.220,00	341.220,00
1701028	28. 2. 2017	180.000,00	37.800,00	217.800,00

tabulka č. 14: faktury vystavené společností XXXXX
pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Celkem (Kč)
160100043	31. 12. 2016	145.600,00	30.576,00	176.176,00
160100044	31. 12. 2016	18.000,00	3.780,00	21.780,00

tabulka č. 15: faktury vystavené společností XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Celkem (Kč)
1601075	26. 9. 2016	71.270,00	14.966,70	86.237,70
1601081	29. 9. 2016	216.690,00	45.504,90	262.194,90

tabulka č. 16: faktury vystavené společnostmi XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Cekem (Kč)
1701070	2. 5. 2017	483.624,96	101.561,24	585.186,20

tabulka č. 17: faktury vystavené společnostmi XXXXX
pro M.Š.:

Číslo faktury	DUZP	Celková částka (Kč)	Z toho DPH (Kč)
1613003	31. 1. 2016	360.338,00	62.538,00
1613004	31. 1. 2016	239.169,00	41.508,60
1613005	28. 2. 2016	226.803,00	39.362,40
1613006	28. 2. 2016	332.303,00	57.672,30
1613007	10. 3. 2016	74.862,70	12.992,70
1613008	25. 3. 2016	146.942,40	25.502,40
1613009	31. 3. 2016	326.845,20	56.725,20
1613010	11. 4. 2016	139.658,20	24.238,20
1613011	30. 4. 2016	332.145,00	57.645,00
1613012	30. 4. 2016	62.915,16	10.919,16
1613013	31. 5. 2016	301.229,50	52.279,50
1613014	31. 5. 2016	79.109,00	13.209,00
1613015	31. 5. 2016	84.397,50	14.647,50
1613016	30. 6. 2016	320.311,20	55.591,20
1613017	30. 6. 2016	169.891,00	29.485,05
1613018	31. 7. 2016	332.326,50	57.676,50
1613019	31. 7. 2016	134.801,00	23.395,05
1613020	31. 8. 2016	169.660,15	29.445,15
1613021	31. 8. 2016	344.317,60	59.757,60
1613022	30. 9. 2016	364.790,80	63.310,80
1613023	30. 9. 2016	152.012,30	26.382,30
1613024	31. 10. 2016	378.064,50	65.614,50
1613025	31. 10. 2016	139.404,10	24.194,10
1613026	30. 11. 2016	450.604,00	78.204,00
1613027	30. 11. 2016	163.834,00	28.434,00
1613028	31. 12. 2016	471.343,40	81.803,40
1613029	31. 12. 2016	150.161,00	26.061,00
1713001	31. 1. 2017	392.959,60	68.199,60
1713002	31. 1. 2017	281.280,23	48.817,23
1713003	28. 2. 2017	350.779,00	60.879,00
1713004	28. 2. 2017	124.932,50	21.682,50
1713005	28. 2. 2017	17.593,40	3.053,40
1713006	31. 3. 2017	362.897,00	62.979,00
1713007	31. 3. 2017	143.687,50	24.937,50

1713008	30. 4. 2017	380.242,50	65.992,50
1713009	30. 4. 2017	144.624,04	25.100,04
1713010	31. 5. 2017	392.983,80	68.203,80
1713004	31. 5. 2017	138.617,60	24.054,60

tabulka č. 18: faktury vystavené společnostmi XXXXX pro XXXXX:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně (Kč)	DPH 21% (Kč)	Celkem (Kč)
1601110	22. 10. 2016	220.500,00	46.305,00	266.805,00
1601115	31. 10. 2016	198.420,00	41.668,20	240.089,00
1601123	14. 11. 2016	203.680,00	42.772,80	246.453,00
1601135	29. 11. 2016	197.845,00	41.547,45	239.393,00
1601164	30. 12. 2016	204.147,00	42.870,87	247.018,00

v důsledku čehož **obžalovaná H.H.** společně s odsouzeným M.Š. a jednotlivými daňovými subjekty, do jejichž účetnictví a daňových přiznání byly nepravdivé účetní doklady zakládány s cílem v rozporu s ustanovením § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zvýšit odpočty daně z přidané hodnoty na vstupu, a statutárními zástupci těchto daňových subjektů přispěla k neoprávněnému **snížení daně z přidané hodnoty či vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty** v jednotlivých zdaňovacích obdobích a u příslušných daňových subjektů takto:

- XXXXX snížení DPH o 1.590.701 Kč,
- XXXXX snížení DPH o 3.284.240 Kč,
- XXXXX snížení DPH o 1.207.842 Kč a současně uplatnění nadměrný odpočet DPH ve výši 121.475 Kč,
- XXXXX, s. r. o. uplatnění nadměrný odpočet DPH ve výši 619.173 Kč,
- XXXXX snížení DPH o 95.011 Kč a současně uplatnění nadměrný odpočet DPH ve výši 36.365 Kč,
- XXXXX uplatnění nadměrný odpočet DPH ve výši 548.310 Kč,
- XXXXX snížení DPH o 187.635 Kč,
- XXXXX snížení DPH o 115.206 Kč a současně uplatnění nadměrný odpočet DPH ve výši 68.084 Kč,
- XXXXX snížení DPH o 53.807 Kč a současně uplatnění nadměrný odpočet DPH ve výši 6.665 Kč,
- XXXXX snížení DPH o 101.561 Kč,
- XXXXX snížení DPH o 215.164 Kč,
- M. Š. snížení DPH o 653.124 Kč a současně uplatnění nadměrný odpočet DPH ve výši 939.371 Kč,

a společně s obžalovanými D. R., XXXXX, J. P., XXXXX, F. M., XXXXX, M.Z., XXXXX, XXXXX, P.Z., XXXXX, P. H., XXXXX, M.K., XXXXX a odsouzenými M.Š., J.Z., XXXXX, M. B., D.Z. a XXXXX způsobila České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Zlínský kraj, celkovou škodu ve výši 9.843.734 Kč,

tedy

úmyslným společným jednáním více osob měla zkrátit daň, vylákat výhodu na dani a spáchat takový čin nejméně se dvěma osobami a ve značném rozsahu,

čímž měla spáchat

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a, c) trestního zákoníku, formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku (ve znění účinném od 1. 10. 2020),

protože nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaná stíhána.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozený Finanční úřad pro Zlínský kraj odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení, a to především výpověďmi svědků a listinnými důkazy, byly prokázány skutečnosti, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaná H.H.** jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení jednoznačně popřela spáchání jakékoliv trestné činnosti. Obžalovaná v přípravném řízení odmítla vypovídat, ale k věci orgánům činným v trestním řízení zaslala své prohlášení a vyjádření obhajoby. U hlavního líčení (č. l. 12561-12566) pak k věci podrobně vypovídala a odpovídala na dotazy jak soudu, tak procesních stran. Obžalovaná k popisu doby rozhodné uvedla, že v roce 2015 čekala druhé dítě, které se narodilo v září. V tuto dobu sdělila M.Š., pro kterého vykonávala externě účetnictví, svůj úmysl věnovat se rodině a ukončit nebo pozastavit spolupráci, což M.Š. vzal na vědomí. Od počátku roku 2016 byla spolupráce pozastavena a obžalovaná měla dodělat jen účetně rok 2015, včetně DPH za prosinec a uzávěrky za rok 2015 na základě poskytnutých dokladů. Následně ji ale kontaktoval svědek J. a požádal o schůzku, která se měla týkat podnikání M.Š.. Obžalovaná přes úvodní protesty adresované D. V., který J. pracujícím u celní správy řekl o účetnictví obžalované pro Š., nakonec souhlasila a setkala se s ním v Buchlovicích, následně u sebe v místě trvalého bydliště. Svědek J. se schůzky účastnil ještě se svým kolegou P. F. a oba obžalované dali své vizitky a žádali po obžalované informace týkající se M.Š., o kterém byli zjevně informováni, protože J. obžalované ukazoval fotografii Š., fotografii K.; ptal se na tyto osoby a jejich podnikání. Obžalovaná sdělila celníkům okolnosti obchodování zboží z Číny a ukončení spolupráce se Š.. Svědek J. obžalovanou požádal, aby pokračovala v účetnictví pro Š., a to především aby mohli zajistit důkazy proti K., protože bez účetnictví Š. K. nikdy nemohou usvědčit z trestné činnosti. Obžalovaná vyslovovala obavu o svoji rodinu, kdy se obávala především nikoliv Š., ale osob v jeho okolí. Také nechtěla vykonávat účetní činnost pro K., kterého znala z let 2011-2012, kdy v rámci účetní činnosti obžalované došlo mezi K. a obžalovanou k rozporům a K. jí vyhrožoval finančními postihy. Svědkovi J. také sdělila, že pokud ví o špatné činnosti Š., ať tuto činnost ukončí a ji k ničemu potřebovat nebudou. J. však obžalovanou opakovaně prosil, aby pokračovala v účetní činnosti u Š. a vykonávala činnost účetní pro K., protože oni potřebují ke své činnosti čas. Následně několikrát navštívil svědek J. obžalovanou v místě jejího trvalého bydliště, kde mu předávala nejprve kopie části účetnictví, následně mu předala sjetiny, které umístila na flash disk. Opakovaně vyjadřovala strach a svědek J. ji ubezpečoval, že se o její činnosti M.Š. nedozví. J. předal kontakt na obžalovanou i svědkovi K., o kterém si myslela, že je jeho kolega z celního úřadu a který chtěl po obžalované doklady společnosti, která neměla se Š. souvislost a týkala se společností ovládaných již v současné době odsouzeným P.. Obžalovaná tyto doklady svědkovi K. v rámci druhé schůzky poskytla. V průběhu kontaktu s K. svědkovi obžalovaná říkala o spolupráci se svědkem J. i o svých obavách v rámci pomoci státním orgánům, kdy svědek K. tyto obavy chápal. Se svědkem J. proběhly asi čtyři

schůzky, následně J. obžalované představil svědka T., který měl jezdit pro doklady poskytnuté obžalovanou. Obžalovaná opětovně vyjadřovala své obavy o děti a rodinu. Svědek T. však její činnost označil za občanskou povinnost a celníci ji prosili o pokračování v účetnictví pro Š. a předávání dokladů. Obžalovaná dle svého vyjádření svědkovi T. předávala veškeré doklady, které dostala od Š. týkající se společnosti K.. V účetnictví pro Š. pokračovala jen na základě žádosti celníků a také účetnictví pro K. prováděla jen na základě této žádosti. Účetnictví prováděla tak, jak chtěl svědek Š., ale o žádné trestné činnosti rozhodně nevěděla, neboť dostávala jen podklady ke zpracování účetnictví, a to ne v plném rozsahu, takže nemohla vyhotovovat úplné účetnictví, protože nedostávala faktury týkající se nákupu zboží nebo služeb. Obžalovaná byla velmi překvapena následující domovní prohlídkou, které se zúčastnil i svědek T., přičemž obžalovaná v předcházející době s celníky dobrovolně spolupracovala a předávala jim doklady, které požadovali. Samotná domovní prohlídka trvala od rána do večera. Obžalovaná byla uzavřena v jedné místnosti, její matka v druhé místnosti. Byla oddělena od dětí a podle jejího názoru domovní prohlídka, s ohledem na předcházející činnost, byla zcela nesmyslná, samotné provedení velmi podivné, až nezákonné, a osoby provádějící domovní prohlídku pravděpodobně u ní hledaly finanční prostředky, které však nenalezly. Zcela pochopitelně pak následně ukončila spolupráci s celníky, přičemž v roce 2018 ji ještě svědek T. sliboval odblokování účtů a požadoval doklady týkající se Š. a K.. Obžalovaná mu sdělila, že jeho jednání považuje za velký podraz a nikdy s ním již spolupracovat nebude.

3. K dotazům státní zástupkyně obžalovaná uvedla čtyři schůzky se svědkem J., který si při návštěvě v místě jejího bydliště ofotil doklady, které měla ve složce společnosti XXXXX a které do té doby nezpracovala. Svědkovi J. obžalovaná řekla, že jsou to doklady M.Š. a je to firma, na kterou chce dále podnikat, protože společnost XXXXX měla přebírat Slováci. Svědek J. hodnotil takový postup jako běžný v rámci podobných případů. V nové složce byly doklady od společností XXXXX, XXXXX a fyzické osoby M.Š.. Jaké doklady si J. přesně nafotil, svědkyně neví, sama mu poskytla soupisy faktur společností. Při schůzkách obžalovaná upozorňovala J. na nedodávání kompletních dokladů ze strany Š., který jí nepředával přijaté faktury s tím, že se jedná o faktury do 10 tis. Kč, nepředával jí také veškeré doklady týkající se bank. Na základě těchto dokladů sice šlo vyhotovit daňové přiznání, ale nikoliv kontrolní hlášení. Při hovoru J. nesdělil obžalované, že by M. Š. páchal trestnou činnost, ale bylo zjevné, že J. je připravený; měl fotografie Š., případně dalších osob, přičemž obžalovaná J. uváděla, že pokud je v jednání Š. něco špatně, ať to ukončí a její osobu k ničemu nepotřebují. J. ale říkal, že potřebují právě čas a doklady týkající se K.. Obžalovaná nechtěla zpracovávat účetnictví K. a dokonce si na své náklady musela na dva měsíce najmout účetní, protože sama se neorientovala v systému Intrastat. V tuto dobu již obžalovanou tzv. přebíral svědek T., který jí žádal, aby nadále pokračovala v činnosti s tím, že jí náklady zaplatí celní úřad, případně jí doveze dárky. Obžalovaná si však nikdy peníze nebo dárky nevzala. Pokud se týká doby schůzek, pak první schůzka s J. byla na jaře 2016, následující asi v květnu 2016, v srpnu nebo v září 2016 přijel se svědkem T., kterého představil, následně pak byla v kontaktu s T. asi 3x nebo 4x; probírala s ním na jeho žádost podnikání společnosti XXXXX a podnikání K., přičemž T. obžalovanou přesvědčoval, aby vedla účetnictví K.. Dále řešila s T. účetnictví společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX, resp. spolu o těchto společnostech mluvili. Je možné, že svědkovi předala i nějaké doklady jako soupisky, což dle jeho vyjádření však pro jeho osobu nebylo podstatné, protože řešil K.. J. obžalované uváděl, aby jeho osobě nic neposílala, protože celníci potřebují čas a pokud budou potřebovat doklady, tak si pro ně přijdou. Následně v roce 2017 byla k překvapení obžalované u ní provedena domovní prohlídka, kterou podle ní vedl svědek T.. Svědek jí řekl, že je zatčena; v domě se vcelku dobře orientoval a samotná domovní prohlídka proběhla od 6 ráno do 6 večer, přičemž obžalovaná byla uzavřena v kanceláři. Před domovní prohlídkou s celníky v kontaktu nebyla, měla nemocnou dceru a rodinné problémy. Předpokládala, že pokud by celníci něco potřebovali, tak by jí zavolali a přijeli si pro dané doklady. V rámci domovní prohlídky byla poučena. Při domovní prohlídce uvedla předcházející návštěvy J., který požadoval doklady a

kterému sama sdělila na jakou firmu Š. bude dále podnikat. Sama obžalovaná vedla účetnictví společnosti XXXXX, kdy účetnictví dodělávala v listopadu a v prosinci 2015. Od roku 2016 firmu přebírali Slováci a dále účetnictví nezpracovávala, neboť jej měli vyhotovit Slováci. V červenci 2016 Š. obžalované řekl o příchodu zprávy do datové schránky XXXXX, dle které XXXXX vystavuje faktury, takže byla nutnost vyhotovit daňové přiznání, ale Š. tuto informaci nevyužil. V roce 2016 obžalovaná na základě podkladů od Š. vyhotovila a odeslala daňové přiznání XXXXX a tím její činnost skončila. Účetnictví pro společnost XXXXX dělala v roce 2016 až do domovní prohlídky v roce 2017. Rok 2015 nezpracovávala. U společnosti XXXXX přichystala pro Š. nějaké podklady, pravděpodobně v této společnosti byla i kontrola nebo i nějaké místní šetření, což si však řešil jednatel společnosti. Společnost XXXXX byla společnost založená v roce 2016 pro J. U., který chtěl podnikat a potřeboval úvěr. Jaká ale byla dohoda mezi U. a Š., obžalovaná neví, ona dělala jen zadávanou práci. Š. na firmě XXXXX dělal obraty, kdy zboží nakoupené na firmu XXXXX se fakturovalo na firmu XXXXX a XXXXX následně zboží fakturoval dodavatelům. Obžalovaná dostávala faktury od Š.; šlo o faktury, kdy firma XXXXX nakupovala od firmy XXXXX, ale přijaté faktury od společnosti XXXXX obžalovaná nedostávala. Tuto skutečnost sdělila i svědkovi J.. Obžalovaná požadovala po Š. přijaté doklady, ale Š. jí vždy sdělil, že jsou faktury do 10 tisíc, takže v kontrolním hlášení je má uvést v jednom řádku. Zaúčtování proběhlo na základě sdělení od Š., který jí uvedl základ DPH a sdělil jí výši DPH, která vyšla na daňovém přiznání. Š. obžalovanou ujišťoval o reálnosti obchodů, tedy reálnosti existence zboží. Sama obžalovaná neměla jakékoliv obchodní aktivity se Š., nedomlouvala mu schůzky, neřešila fakturaci s odběrateli, nepřijímala peníze, ani nevybírala z bankovního účtu, kdy k žádnému z bankovních účtů neměla přístup. Dokonce neměla ani razítka. Vše dělala jen na základě příkazů a podkladů od Š..

4. K dotazům obhajoby se obžalovaná vyjádřila k provedené domovní prohlídce. Při domovní prohlídce nebyla obžalovaná vyzvána k vydání konkrétních věcí. Podle jejího názoru byly hledány peníze. V době domovní prohlídky byla obžalovaná zavřena v kanceláři a její matka v kuchyni. Obě nesměly vycházet. Při domovní prohlídce byla odebrána tiskárna, která byla majetkem M.Š., z počítače byly udělány zálohy a vzaty šanony s doklady M.Š.. Obžalovaná zdůraznila, že nedisponovala razítky, ani nepodepisovala faktury. Pokud se jí vrátily podepsané faktury od odběratelů, tak je zakládala do šanonu pro konkrétní firmy, stejně jako výpisy z bank, případně přijaté faktury, které však nebyly kompletní. Byly zde založeny přiznání k DPH, potvrzení odeslání dokladů apod. Obžalovaná k dotazu uvedla, že si nevzpomíná na konkrétní finanční kontrolu v letech 2016 – 2017, ale M. Š. jí řekl o nějakém dožádání. K dotazu dále uvedla, že v rámci vedení účetnictví není zakázáno vést několik číselných řad faktur, což je normální, pokud má firma více oborů podnikání. Tato praxe jí nikdy ani nebyla vytknuta. Sama obžalovaná se snažila vést účetnictví pokud možno co nejlépe, byla však limitována přísunem dokladů od M.Š., o čemž informovala i svědka J., kterému řekla, že nedostává faktury přijaté. Tuto skutečnost však nemohla ovlivnit, naopak od celníků byly žádána, aby v účetnictví pokračovala. Sama obžalovaná neměla žádnou možnost ověřovat si, zda plnění skutečně probíhala, a když se na plnění ptala, tak M. Š. vždy uvedl, že se jedná o reálné plnění. Sama obžalovaná uvedla celníkům adresu skladu v Hodoníně. Při jednání celníci obžalované nikdy nesdělili podezření na trestnou činnost ze strany Š., jen naznačovali určité problémy a především chtěli zjistit okolnosti spolupráce s K.. Ke spojení s celníky došlo na základě hovorů jejího kamaráda D.V. s J., který následně chtěl po obžalované schůzku. Mimo schůzek s J. komunikovala i prostřednictvím e-mailů. Při první schůzce jí J. s F. předali vizitky, neprokázali se služebním průkazem, ale byli připraveni, měli fotografii Š. i následně jí ukázali fotografie dalších osob a chtěli bližší informace. Obžalovaného P.H. zná. Obžalovaný začal podnikat v roce 2015 ve společnosti XXXXX a oslovil obžalovanou prostřednictvím M.Š. se žádostí o zpracování účetnictví. Domluvy mezi Š. a H., jakožto i předmět jejich vzájemného podnikání, obžalovaná neznala; na základě podkladů Š. jen vystavovala faktury, které Š. poté předával H., protože je musel podepsat a orazítkovat. V rámci účetnictví pro XXXXX nebyl nikdy žádný problém. Obžalovaný H. měl vždy doklady pečlivě připravené a nachystané. Jeho jednání

bylo řádné a slušné. Obžalovaného M.Z. obžalovaná nezná, nikdy s ním nekomunikovala. Společnost XXXXX zná z obžaloby a pokud byly vystavovány faktury, vždy tak jednala na základě pokynu Š.. Vzpomíná si, že část faktur byla hrazena hotovostně. Zda byly hrazeny faktury přes účet, si obžalovaná nevzpomíná. Obžalovaná zdůrazňovala absenci jakéhokoliv úmyslu páchat trestnou činnost. Pokud by celníci nežádali, aby pokračovala v účetní činnosti pro Š., pak by tuto činnost nevykonávala. Podle jejího názoru se svědek T. snažil získat její sympatie i náklonnost. Všichni celníci požadovali dlouhodobou spolupráci.

5. K dotazu soudu uvedla, že spoluobžalovaný H. byl kamarádem M.Š., který ji oslovil, zda by nechtěla vést účetnictví pro firmu obžalovaného H.. Firma se měla zabývat stavební činností. Při hovorech s obžalovaným H. bylo obžalované sděleno, že firma se zabývá stavebnictvím; měla dělat nějakou fasádu na domě v Praze, včetně stavebních úprav. Ve firmě byl H. s kolegou, se kterým se doplňovali. Pokud se týká subdodávek od M.Š., pak dostávala jen podklady k fakturaci; vzpomíná si na nákup lešení od Š., možná zprostředkování nějakých prací. Obžalovaný H. měl společně se svým partnerem zkušenosti s vodo-topo. Jeden z nich měl stavební školu. Hovořilo se též o instalaci kotle apod. Podle obžalované měl H. vcelku velký přehled. Takto hovořili při předávání faktur. O spolupráci mezi Š. a H. obžalovaná nemá konkrétní zjištění, neboť těchto dohod se nezúčastňovala a neznala je. Obžalovaná byla dále dotazována na obsah odposlechů, ve kterých vícekrát žádala M.Š., aby jí doklady neposílal e-mailem, ale osobně dovezl. Tuto skutečnost obžalovaná vysvětlovala nekompletností dodávaných dokladů, kdy pro ni bylo jednodušší řešit vše osobně na místě, než prostřednictvím e-mailu, v rámci kterého by musela vše opravovat a vyžadovat další doklady. Pokud se týká spolupráce s celníky, pak obžalovaná sdělila celníkům určité pochybnosti a nedostatky v předávaném účetnictví, ani jedna strana však nehovořila o konkrétní trestné činnosti nebo podezření z trestné činnosti. Podnikatelskou činností M.Š. se obžalovaná nezabývala, vedla jen účetnictví. M. Š. s ní nehovořil o podnikání, a to včetně podnikání s firmou obžalovaného H.. Pokud se týká sporů s K. v rámci předcházející činnosti účetnictví, byly z důvodu kontroly ze strany finančního úřadu, kterou podle K. měla způsobit obžalovaná. Obžalované také nebyly zaplacený služby za poslední dobu činnosti. Z tohoto důvodu nechtěla pro K. opětovně vykonávat účetnictví, s čímž souhlasila až po prosbách ze strany celníků. Obžalovaná se vyjádřila ke své osobě – v současné době pracuje na zkrácený úvazek – 4 hodiny u firmy XXXXX s příjmem asi 20 tis. Kč hrubého a dále jako OSVČ vede účetnictví pro některé firmy. Obžalovaná je vdaná, má dvě nezletilé děti, vlastní rodinný dům po rodičích, byt v Kunovicích, který je pronajímán a příjmy jsou řádně zdaněny, dále vlastní chatu po otci, kterou však koupila. Nemovitosti byly koupeny na úvěr. V současnosti má úvěr asi ve výši 3 mil. Kč. Proti obžalované není vedeno jakékoliv jiné trestní řízení.
6. Obdobné skutečnosti jako ve výše uvedené výpovědi obžalovaná uvedla ve svém prohlášení z 10. 12. 2020, které bylo zasláno orgánům činným v přípravném řízení (č. l. 11175-11177). V daném prohlášení mimo jiné uvedla, že již koncem roku 2015 M. Š. jí část faktur odmítal předložit k řádnému zaúčtování, což bylo podezřelé, a s ohledem na svou rodinnou situaci a narození dítěte s ním chtěla ukončit spolupráci a koncem roku 2015 M.Š. řekla, ať si najde novou účetní. Následně byla kontaktována R.J.. Při schůzkách J. s F. výslovně upozornila na absenci kompletnosti dokumentů, které dostávala od M.Š. a ptala se, jak má postupovat. Obžalované bylo řečeno, aby postupovala tak, jak si bude přát Š., aby celníci měli dostatek času na zkoumání jeho podnikání a především aby nadále pracovala pro Š.. Obžalovaná s celníky nakonec souhlasila a Š. uvedla, že se vrátí a s prací jí bude pomáhat sousedka. Současně také požádala o zprostředkování práce pro K., a to s ohledem na žádost celníků. Doklady, které v rámci práce získávala, pak na žádost poskytovala celníkům, resp. poskytovala kopie, sjetiny, případně umožnila fotografovat tyto doklady. Později s celníky komunikovala prostřednictvím svědka T., kterého jí představil svědek J., a T. pak předávala doklady od K.. Jednalo se o měsíce červenec a pravděpodobně až listopad 2016 a při každé návštěvě svědkovi T. opakovala, že pokud by z tohoto měly být nějaké problémy, tak

danou činnost vykonávat nebude. V roce 2017 obžalované Š. nevozil doklady od K. a od března 2017 obžalovaná měla různé soukromé problémy, které musela řešit, tak se na spolupráci s celníky příliš nezaměřovala. Následně v červenci 2017 došlo k domovní prohlídce. Ve věci nevypovídala ze strachu o sebe a svoji rodinu, především z důvodu obav z osob, které se pohybovaly v okolí M.Š.. Několik měsíců po domovní prohlídce v rámci telefonického hovoru se jí svědek T. dotazoval, zda má pro jeho osobu nějaké doklady z účtování, což obžalovaná považovala s ohledem na domovní prohlídku za neuvěřitelnou žádost, kterou okamžitě odmítla. Obžalovaná zdůraznila, že svoji činnost jako účetní pro M.Š. prováděla od roku 2016 jen na základě žádosti celníků, přičemž sama o trestné činnosti M.Š. nevěděla.

7. **Obžalovaný P.H.** u hlavního líčení (č. l. 12569-12571) uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Obžalovaný podle své výpovědi společnost XXXXX založil v roce 2015. Společnost se zabývala rekonstrukcemi v Praze a ve středních Čechách a její činnost byla ukončena někdy v roce 2017 kvůli problémům se subdodavatelem. Účetnictví společnosti bylo vedeno řádně, DPH odváděna, veškeré zakázky se skutečně realizovaly. Ke spolupráci se společnostmi XXXXX a XXXXX obžalovaný uvedl, že pana Š. zná asi od 18 let. M.Š. obžalovanému nabídl, že má v okolí Prahy nějakou ukrajinskou firmu, která zajišťuje lidi na provedení prací. Bylo to výhodné z hlediska bezpečnosti práce, že se obžalovaný nemusel starat o zaměstnance, protože mu je dodával někdo z Š. firmy. Když tedy obžalovaný potřeboval pracovníky na nějakou zakázku, kontaktoval M.Š., řekl, kolik potřebuje lidí a co by měli dělat (aby to uměli). Vše zajišťoval člověk, který ty lidi dodával a kterého obžalovaný H. nezná. Tento člověk fakturoval M.Š. a ten pak fakturoval P.H. (společnosti XXXXX). Platby probíhaly fakturou, nikdy ne v hotovosti. Krom prací byla fakturována minerální vata Knauf – na barák pana R. (kontakt na pana R. obžalovaný již nemá). Vatu složil Š. u obžalovaného doma. Pokud jde o fakturu na pronájem lešení – to pronajímal opět M. přes ty Ukrajince – obžalovaný neví, či lešení bylo ani jak bylo na stavbu dopraveno, to si zajišťovali ti Ukrajinci. Dále P.H.k věci uvedl, že M. Š. jednal za společnosti XXXXX i XXXXX, a to na základě plných mocí, na kterých byl ověřený podpis – k dispozici tyto plné moci obžalovaný nemá. Osoby A.K. ani J.U. nezná. Účetnictví společnosti XXXXX už od jejího založení zpracovávala H. H., kterou mu doporučil M. Š.. Spolupráci s M. Š. ukončil v roce 2017, kdy se doslechl, že se pohybuje v podstatě ve všem a také ve vykrádání kamionů. Firmu XXXXX obžalovaný prodal – na inzerát se mu ozval pan Č., který byl zplnomocněným zástupcem K.F. Firma byla bez dluhů, v dobrém stavu. Na pana Č. obžalovaný kontakt nemá, rozbil se mu firemní telefon. Ve firmě XXXXX byli zaměstnanci na dohodu a na živnost – v době realizace zakázek, kterých se týkaly předmětné fakturace (v Mírovicích) už obžalovaný neměl žádné zaměstnance – jen kamarád, subdodavatel a zplnomocnitel V.J..
8. Obžalovaný dále uvedl, že za společnosti XXXXX a XXXXX vystupoval M.Š. na základě plné moci, kterou obžalovaný viděl. Kdo byl jednatelem těchto společností, si nevzpomíná, ale na obchodním rejstříku si ověřoval, zda jsou spolehlivými plátcí DPH. Š. v rámci platebního styku chtěl pouze hotovost, vždy mu však předal fakturu a příjmový doklad. U všech jiných klientů hrazení probíhalo formou bankovního převodu. Z jakého důvodu Š. požadoval hrazení v hotovosti, obžalovaný neví. Mezi dodávkami od firem XXXXX a XXXXX nebyl žádná rozdílnost, jednalo se o dodávky materiálů a zednické práce. Jak byli dělníci ze strany těchto firem placeni, obžalovaný také neví. Dělníci, kteří byli zajištěni výše uvedenými firmami, pracovali v Praze na Biskupcové, v Mírovicích na návsi, dále pomocné práce na dalších stavbách v Praze. Vždy byl zajištěn stavební dozor, který měl na starosti kolega obžalovaného svědek J.. Od M.Š. obžalovaný zakoupil také lešení, které nejprve používal na zakázce u zemřelého R., dále jej pronajímal nějakému Ukrajinci, jehož jméno si přesně nepamatuje, a lešení bylo prodáno společně s firmou. Kondenzační kotel, který byl zakoupen od M.Š., byl použit na automyčkách u Š. a při tlakové zkoušce byl přítomen svědek J.. Rovněž minerální vata, která byla nakoupena od M.Š., byla reálně použita, a to u zemřelého R.. Obžalovaný ukončil podnikání, protože z jeho firmy odešel V.J..

a také zde byla velká vzdálenost mezi jeho bydlištěm a místem podnikání. Během podnikání měl vždy vše účetně řádně vedeno a evidováno, nikdy neměl problém s finančním úřadem; nebyla ve firmě žádná kontrola a nebyly evidovány žádné nedoplatky. Obchodní spolupráci s M.Š. ukončil ještě dříve, než se dozvěděl o jeho údajné trestné činnosti. Podle jeho názoru M.Š. vypovídá proti jeho osobě v rámci msty, protože M.Š. si asi myslí, že obžalovaný měl něco se ženou, která se Š. jezdila v době jednání s obžalovaným. Jeho výpověď může potvrdit jak svědek V.J., tak Ukrajinec, který si půjčil lešení. Obžalovaný však neví, kde tato osoba bydlí a jak se přesně jmenuje. Sám v rámci podnikání podnikal v Praze s ohledem na vyšší míru příležitostí. Do Prahy jezdil přibližně 1x týdně nebo 1x měsíčně, podle potřeby. Ve firmě kromě dodaných Ukrajinců ze strany výše uvedených firem byly zaměstnány i další osoby, a to přes úřad práce. Jména si však obžalovaný nepamatuje. Ke své osobě se obžalovaný vyjádřil, že v současnosti je řidič městské hromadné dopravy s příjmem asi 35 tis. Kč čistého měsíčně, je majitelem rodinného domu, který mu dali rodiče, a tento dům je zatížen věcným břemenem doživotního užívání. Má syna ve věku 19 let, který stále studuje a obžalovaný jej finančně zajišťuje. Obžalovaný je samoživitel od dvou let syna. Jiné trestní stíhání obžalovaný nemá.

9. S ohledem na výpověď svědkyně V.L., kterou navrhla obhajoba, byl obžalovaný P.H. ke skutečnostem, které uváděla svědkyně, opětovně vyslechnut. Obžalovaný uvedl, že v době rozhodné společnost vlastnila drobné kancelářské věci, osobní automobil. K dotazu, jak bylo převezeno lešení do Prahy, obžalovaný uvedl, že dodávkou, kterou ve firmě vlastnil, a to Fordem Tranzitem, a to na několikrát, přičemž za Fordem dále byl dvoumetrový vozík, který byl také ve vlastnictví firmy. Podle obžalovaného lešení Š. nepřivezl dodávkou, ale nákladním vozem Iveco, případně obdobným nákladním vozem, který byl plachtový. Nákladní vůz za sebou neměl vozík. Lešení následně odvezl obžalovaný do Mírovic ke svědkovi J. a lešení bylo složeno na dvoře a následně uskladněno v garáži pro automobily o velikosti přibližně 5 x 5 metrů. Pokud se týká uložení v místě trvalého bydliště, pak lešení bylo uloženo v zahradní budově za rodinným domem o velikosti přibližně 5 x 6 metrů. Jak soud uvedl již výše, obžalovaný potvrdil totožnost pronajímaného a zakoupeného lešení. Lešení bylo následně používáno v rámci stavebních prací u pana R. a dále na dalších zakázkách v okolí Prahy. Z jakého důvodu při koupi bylo lešení dovezeno z Prahy do místa trvalého bydliště obžalovaného, obžalovaný neví a rovněž neví, odkud odsouzený Š. lešení dovezl. Koupě se Š. byla domluvena v Praze. Š. chtěl nejprve zálohu, s čímž obžalovaný nesouhlasil. Následně bylo domluveno zaplacení při předání a obžalovaný zaplatil v hotovosti při dodání, když dodání bylo domluveno asi 14 dní předem. Obžalovaný nechtěl, aby lešení bylo dovezeno přímo do Prahy, protože v této době svědkovi J. již zcela nevěřil a chtěl lešení osobně k J. přivést a sepsat protokol o předání.
10. **Obžalovaný M.Z.** u hlavního líčení ve věci odmítl vypovídat, a to včetně skutečností týkajících se jeho osoby. Nálezací soud proto u hlavního líčení přečetl jeho výpověď z přípravného řízení. Obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že je v této trestní věci absolutně nevinný, což dostatečně prokázal i předložením písemností při stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání. K obchodní spolupráci se společnostmi XXXXX a XXXXX uvedl, že se jednalo o standardní obchody. Jejich společnost XXXXX osobně nebo telefonicky kontaktovali obchodní zástupci uvedených společností, a to konkrétně pan Š. s panem U.. Na nabídkách obžalovaného Z. zaujala cena, neboť byla výhodnější než od jiných dodavatelů. Obžalovaný sám pana Š. ani pana U. nikdy osobně neviděl, komunikovali spolu pouze telefonicky – nahlásil materiál, který potřebují, a po objednávce se materiál dovezl do firmy XXXXX. Dopravu materiálu zajišťoval dodavatel, přejímku zboží prováděl sám, případně tak činil jeho kolega J. nebo zaměstnanci společnosti. Faktury za odebrané zboží byly zasílány poštou a byly zaplacený převodem na bankovní účet. Ekonomickou situaci společností XXXXX a XXXXX obžalovaný Z. nijak nezjišťoval, nebyl k tomu důvod, pokud mu bylo zboží dodáno. Jednatelku společnosti XXXXX A.K. nezná. Po Š. nikdy nepožadoval předložení žádného zplnomocnění, které by jej opravňovalo jednat za

společnost XXXXX, nedělá to ani v jiných případech obchodních zástupců. Ze spoluobžalovaných zná M. Z. jen J.P. a F.M. (z Polešovic). Pokud jde o nakoupený materiál – jednalo se o standardní materiál, který bylo možné naskladnit dopředu a poté použít u nějaké zakázky a šlo asi o 3 až 5 % z ročního objemu společností XXXXXnakoupeného materiálu.

11. U hlavního líčení dne 1. 11. 2021 (č. l. 12571) obžalovaní i státní zástupkyně souhlasili se čtením svědeckých výpovědí svědků I.H., K.Š., V.J., K.R. a A.K., které posléze nalézací soud u hlavního líčení přečetl.
12. Opatrovnice **obžalované XXXXX** V.M. využila svého práva a k věci nevypovídala.
13. Opatrovnice **obžalované XXXXX** J.R. využila svého práva a k věci nevypovídala. Jak již bylo uvedeno shora, jednatelka této společnosti – M.B. – se státní zástupkyní uzavřela dohodu o vině a trestu, která byla soudem schválena.
14. **Opatrovnice obžalované XXXXX** E.J. využila svého práva a k věci nevypovídala.
15. **Svědék V.J.** ve své výpovědi uvedl, že jeho spolupráce se společností XXXXX probíhala od jejího založení, tj. asi od roku 2016. Ve společnosti byl zaměstnán na dohodu o provedení práce. V té době měl plnou moc k zastupování společnosti, která jej však opravňovala pouze k jednání se zákazníky společnosti, ke shánění zakázek a podobně. Pro společnost XXXXX zajistil asi čtyři zakázky, které byly realizovány v Praze. Na zakázce v Mirovicích prováděl manuální práce, pracoval na fasádě. Materiál potřebný na tyto zakázky zajišťoval on sám, nakupoval jej ve stavebninách Malba v Praze v Horních Počernicích a něco také ve stavebninách v Mirovicích. Dle výpovědi V. J. obžalovaný P.H. zajišťoval materiál občas, domnívá se, že na místo realizace zakázek dopravil i lešení HAKI. Odkud P.H. lešení sehnal, však svědek neví. Dále V.J. uvedl, že jednotlivé zakázky v obci Mirovice prováděli Ukrajinci, které však jménem nezná a nemá na ně žádné kontakty. Jak byli tito Ukrajinci vypláceni, neví, neví ani kde byli ubytováni. Svědek nezná osoby M.Š. či H.H., nezná ani společnosti XXXXX a XXXXX a jejich jednatele a neví, zda se tyto společnosti nějak podílely na zakázce v Mirovicích.
16. S ohledem na charakter obhajoby obžalovaného H. soud u hlavního líčení následně vyslechl svědka V.J. (č. l. 12770-12771). Svědek vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Uvedl, že pro společnost XXXXX zajišťoval zakázky, které i sám fyzicky částečně prováděl, a to přibližně 30 – 40 % z daných zakázek. Ostatní práce byly prováděny najatými osobami, vesměs Ukrajinci, které najímal obžalovaný H.. Jak byly vypláceni nebo jaké zde byly podmínky, svědek neví. Lešení zajišťoval obžalovaný H., přičemž lešení bylo použito při opravě domu pana R., jednalo se o velký dům o rozměrech přibližně 20 x 10 metrů. Lešení obžalovaný H. přivezl přímo k panu R., přičemž svědek bydlel vedle této zakázky a dražší věci z lešení byly skladovány na jeho pozemku v plechové boudě. Obžalovaný lešení přivezl autem s vozíkem. Zda byl sepsán předávací protokol, si svědek nevzpomíná. Zbytek lešení byl skladován u pana R.. Podle svědka se jednalo o hliníkové lešení, resp. podlahy byly hliníkové. Lešení se podle svědka stavělo na etapy. U pana R. se část budovy zateplovala; pravděpodobně buď vatou, nebo polystyrénem, přesně si již svědek nepamatuje. U pana Š. se v rámci opravy dělalo nové topení, voda, kanalizace a byl tam i instalován kotel. Okolnosti instalace si svědek nepamatuje a sám kotel nezapojoval. Spolupráce s firmou XXXXX s.r.o. začala na základě domluvy mezi svědkem a obžalovaným. Obžalovaný zajišťoval především materiál, faktury, cenové nabídky apod. Rovněž zajišťoval pracovníky na stavbu. Jakým způsobem, svědek neví. Svědek si svoji činnost fakturoval buďto jako práce OSVČ, případně práce na dohodu. Částka asi přesáhla 100 tis. Kč. Po určité době spolupráce skončila a svědek pracuje jako OSVČ. Obžalovaný v době činnosti dojížděl do Prahy, kdy bylo potřeba, tedy někdy 2x za týden, někdy 1x za 14 dní.

17. **Svědék M.J.** u hlavního líčení vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Uvedl, že druhým jednatelem společnosti XXXXX s. r. o. a potvrdil, že společnost je výrobcem ocelových konstrukcí průmyslových hal. Nakoupí surový materiál (např. ocel, železo, které zpracovává ve výrobní hale společnosti, a následně opláštění, panely a další komponenty), zákazníkům pak dodává haly „na klíč“. Jednatelům společnosti je svědek společně s M.Z. a vše dělají oba společně, přičemž sjednávat zakázky i podepisovat za společnost mohou i každý sám. K zakázkám od společnosti XXXXX svědek sdělil, že od této společnosti odebrali nějaké materiály – mohlo to být možná v roce 2016, ale už si to nevzpomíná. Jednalo se o dodávku nějaké oceli a kontakt proběhl asi nejdříve telefonicky, neví, kdo XXXXX zastupoval. V principu je to tak, že dopravce nebo přímo dodavatelská firma přiveze materiál na sklad, tam se to přebere a to je všechno. Společnost XXXXX svědkovi nic neříká, nepamatuje si na ni, dodavatelů mají hodně. Pokud se týká roku 2016, pak při nákupech vyhodnocovali nabídky podle ceny, případně dalších podmínek jako jsou dodací lhůty a především splatnost dodaného zboží. Na samotný kontakt se společností XXXXX si svědek nepamatuje, ale podle svědka se ve společnosti objevily dodací listy, faktury i samotné zboží. Zda zboží sám přebíral, si svědek také nepamatuje. Pokud se týká svařovacího drátu, pak tento materiál odebírají od různých dodavatelů; samotný svařovací drát vyrábí firma XXXXX, vesměs však firma svědka odebírá od velkoobchodu, kde jsou lepší ceny. Kde měl být nakoupený drát od firmy XXXXX použit, si svědek nepamatuje. Společnost XXXXX zná jen podle jména; zda s touto společností sám jednal, si svědek nepamatuje. Společnost svědka zaměstnává přibližně 10 osob. Měsíčně spotřebuje asi 100 tun oceli, z toho ocelový drát je přibližně 1 %, tedy 1 tuna měsíčně. Celkově je přibližně 100 dodavatelů. U svařovacího drátu jsou ale jen asi 2 nebo 3 dodavatelé a základním kritériem je cena dodávaného zboží. Při dodávkách požadují certifikaci, protože certifikační řízení je nutné pro výrobu. Zda dané dodávky byly s certifikátem, si svědek nepamatuje. Noví dodavatelé se občas konzultují, občas ne; v době rozhodné se vesměs dodavatelé neproěřovali. Svědek opětovně poukázal na vyhodnocení dodavatelů v rámci vyhodnocení ceny, případně podmínek dodání. S obžalovaným Z. se svědek údajně o trestním řízení jakožto okolnostech údajné spáchané trestné činnosti nebavil a podle svědka pravděpodobně konkurence chtěla tímto způsobem firmu poškodit (s ohledem na charakter trestné činnosti je tato konstrukce uváděná ze strany svědka zcela nelogická a nereálná).
18. **Svědék J. U.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 12773-12774) uvedl, že z obžalovaných zná jen obžalovanou H., a to přes M.Š., se kterým byl dříve kamarád. V současné době svědek Š. za kamaráda nepovažuje, a to s ohledem na problémy, do kterých ho M.Š. dostal. Společnost XXXXXpomáhal svědkovi zakládat M.Š. a svědek chtěl otevřít restauraci, ale nedostal na restauraci úvěr. Následně bylo účetnictví zajištěno celní správou. Svědek založil bankovní účty týkající se společnosti u České spořitelny. Dispoziční oprávnění k účtům měl svědek a M. Š., který přes tuto firmu podnikal. V jakém oboru, svědek neví a neměl ani přístup do datové schránky společnosti. Svědkovi rovněž nechodily bankovní výpisy a neměl přístup do e-mailu firmy. Asi 2x svědek na žádost M.Š. vyzvedl z účtu finanční prostředky; jednou asi ve výši 300 tisíc, podruhé si již na výši nepamatuje. Peníze předal M.Š..
19. **Svědék K.Š.** (č. l. 11377) – syn odsouzeného M.Š. – využil svého práva a k věci nevypovídal.
20. **Svědčyně K.R.**, která je neterť odsouzeného M.Š., ve své výpovědi uvedla, že v přesně nezjištěné době v roce 2013 ji odsouzený M.Š. požádal, zda by si na její osobu mohl založit nějakou společnost. Měl v té době nějaké finanční problémy, a tak přišel s tím, že si koupí kamion a začne podnikat sám na sebe. Protože jí ho bylo líto, tak s návrhem souhlasila. M. Š. zařídil vše potřebné ohledně převodu společnosti a svědkyně R. pouze u notáře v Uherském Hradišti podepsala nějaké dokumenty a přepsala tak na sebe společnost XXXXX Při převodu společnosti nepřevzala žádné účetní doklady ani žádnou finanční hotovost. Po převodu společnosti šla společně s M.Š. do České

spořitelny, a.s. v Uherském Hradišti, kde na své jméno založila bankovní účet. Následně všechna přístupová oprávnění k tomuto bankovnímu účtu předala M.Š.. Následně se o společnost XXXXX přestala úplně zajímat. Ve společnosti neměla žádné podnikatelské aktivity. Asi dva roky se nic nedělo, nikdo po ní nic nechtěl a nechodily jí ani žádné písemnosti ohledně této společnosti. Poté šla do banky, kde chtěla požádat o bankovní úvěr pro svou potřebu, a zjistila, že na jejím bankovní účtu jsou evidovány pohyby finanční hotovosti v řádech milionů korun. Do té doby o těchto pohybech na bankovním účtu nevěděla. Následně se M.Š. ptala, proč jsou na jejím bankovním účtu tak velké pohyby. On jí to však nedokázal vysvětlit, pouze jí řekl, aby se o to nestarala. Následně K. R. M.Š. řekla, že chce, aby se společnost převedla na někoho jiného, protože má strach, že by z toho mohla mít problémy. Současně šla do České spořitelny, a. s., kde předmětný bankovní účet zrušila. Asi po 14 dnech jí M. Š. řekl, že má nového člověka, na kterého se společnost XXXXX převede. Opět zařídil všechny potřebné formality a ona pouze podepsala potřebné dokumenty, které byly připraveny u stejného notáře v Uherském Hradišti. K předložené generální plné moci ze dne 24. 9. 2014 svědkyně uvedla, že se na této plné moci nachází její podpis. Z jakého důvodu tuto plnou moc M.Š. podepisovala, si však již přesně nepamatuje. Z obžalovaných osob v této trestní věci zná pouze H.H., asi od roku 2012 s ní však není v kontaktu. Od vidění zná J.P., se kterým ji seznámil M. Š..

21. Bývalá jednatelka společnosti **XXXXX A.K.** k věci nemohla být vyslechnuta, neboť zemřela (č. l. 11483). V podaném vysvětlení (dle § 158 odst. 6 trestního řádu) uvedla, že v průběhu známosti s M.Š. jí tento nabídl zaměstnání ve společnosti XXXXX (které mělo být pouze fiktivní a ihned měla nastoupit na pracovní neschopnost) a jednatelství ve společnosti XXXXX – na pozici měla působit pouze formálně, stejně jako předchozí jednatel P. H., přičemž o společnost se měl starat sám M.Š.. K činnosti společnosti XXXXX A.K. nic nevěděla, vše řešil M.Š., jemuž udělila plnou moc. Účetnictví měla vést nějaká H. z XXXXX.
22. **Svědék I.H.** ve své svědecké výpovědi uvedl, že s M.Š. se seznámil asi v roce 2015 nebo 2016. Seznámil ho s ním J.P., protože svědek hledal někoho, kdo by mu zafinancoval obchod s plastovým granulátem. Společně s Š. pak byl v Bratislavě obchod sjednat, avšak nebylo možné ho realizovat. Žádné jiné podnikatelské aktivity svědek dle svého vyjádření s M. Š. neměl, neví o tom, že by Š. zastupoval nějaké společnosti nebo jednal jménem nějakých společností, neví ani, čím se Š. živil, neví, že by obchodoval s vínem či že by vystavoval nějaké faktury. V několika případech si svědek od M.Š. půjčoval hotovost, kterou mu později vracel – jednalo se o částky kolem 5 až 10 tis. Kč. Dle popisu rejstříku trestů byl svědek I.H. v minulosti dvakrát soudně trestán, naposledy rozhodnutím z března 2018 – pro trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, související s výnosy z trestného činu kuplířství (č. l. 11662, 11789 PV).
23. S ohledem na návrh obhajoby se nalézací soud snažil ve věci vyslechnout navrženého **svědka Z.R.**, přičemž bylo zjištěno, že dotyčná osoba zemřela (č. l. 12511 – datum úmrtí dne XXXXX).
24. **Svědék R.J.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 12677-12683) uvedl, že žádost o setkání přišla od obžalované, která prostřednictvím D.V., kamaráda R.J., požádala o pomoc ve věci zajištění kamionu M.Š.. Svědek v rámci příchodu na první schůzku, které se zúčastnil společně se svým nadřízeným F., nevěděl, o jaké problematice se bude jednat a rozhodně ani nebyl iniciátorem této schůzky. V tuto dobu M.Š. pro svědka také nebyl stěžejní osobou pro prověřování z trestné činnosti. Zcela obecně jako na každé schůzce deklaroval snahu získat jakékoliv informace o jakékoliv trestné činnosti. Při schůzce obžalovaná vyjádřila obavu z možné kriminalizace své osoby v souvislosti s účetními službami pro M.Š. a obchodní společnost XXXXX, také sdělila své obavy z M.Š. a osob v jeho blízkosti a dluh M.Š. vůči její osobě v rámci nezaplacení za činnost účetnictví, což by vedlo k ukončení spolupráce. Svědek rozhodně popřel jakékoliv přemlouvání obžalované,

aby pokračovala v účetní činnosti pro M.Š., případně pro slovenského občana K.. Následně svědek vyhotovil úřední záznam, posléze se s obžalovanou ještě několikrát setkal a tento kontakt předal následně kolegovi svědkovi T.. Po první schůzce následovala schůzka s obžalovanou v jejím domě, kde měla kancelář a v rámci této schůzky obžalovaná ukazovala nějaké doklady, možná i kopie nějakých dokladů předala, což by bylo zachyceno v úředním záznamu. Doklady ukazovala pravděpodobně s ohledem na nějakou nelegální činnost ve vztahu ke zkrácení daně. V této souvislosti soud svědkovi předestřel jeho výpověď z přípravného řízení, ve které hovořil o sdělení ze strany obžalované o krácení daní M. Š., a tuto skutečnost následně svědek potvrdil. Svědek jednoznačně vyloučil jakékoliv úkolování obžalované, a pokud se týče jejích obav z osob, které se mohly podílet na trestné činnosti, tak obžalovanou odkázal na policii s tím, že tyto obavy nemá podceňovat. Obžalované obecně vyjádřil zájem na spolupráci a o informace, které by sloužily k odhalení trestné činnosti. Jaké materiály v průběhu schůzek převzal, si již nepamatuje. Svědek připustil i e-mailovou komunikaci a možnost zasílání informací přes e-mail. V současnosti však služební poštu již nemá k dispozici, takže si nepamatuje obsah této případné komunikace. Svědek rozhodně obžalované nesliboval jakékoliv benefity za spolupráci nebo informace a obžalovaná nebyla vedena jako spolupracující osoba. Zda si obžalovaná mohla myslet, že je žádána o spolupráci, svědek přesně neví, ale myslí si, že ne. Svědek si již přesně nepamatuje jakým společenstvem, které měly vztah k M.Š., obžalovaná vedla účetnictví. Vzpomíná si na společnost XXXXX, ke které měl vztah i K. a XXXXX, což se netýkalo M.Š. a o tuto společnost měl zájem kolega K.. Obžalovaná měla zmiňovat i společnost XXXXX. Zda veškeré předané materiály byly uvedeny do úředních záznamů, si již svědek přesně nevzpomíná. Kolega T. vedl řízení ve vztahu ke společenstvem K., a proto svědek J. L.T. k obžalované doprovodil. Následné jednání L.T. s obžalovanou však svědkovi J. není známo, a to ani z hovorů s L.T., který se svědkem nebyl v tehdejší době v jedné kanceláři. Podle svědka samotná prvotní schůzka byla z důvodu tzv. „volání o pomoc“ ze strany obžalované, která měla obavy v rámci již zmiňovaného zabavení kamionu M.Š. a jeho okolí a svědek při první schůzce nevěděl, jaké skutečnosti se budou rozebírat. Následně, pokud se týče zajištěného kamionu, bylo zjištěno, že věc spadá pod správní řízení pro Hlavní město Prahu, takže ve věci svědek nemohl rozhodovat. Svědkovi byla předestřena část výpovědi D.V. týkající se důvodů prvotního setkání, které mělo být na základě žádosti svědka R.J., a tuto výpověď svědek označil za lež a jako důvod takového jednání ze strany svědka V. uvedl skutečnost, že obžalovaná tomuto svědkovi vede účetnictví. K dotazům svědek rovněž podrobně uvedl skutečnosti týkající se jeho profesní kariéry a skutečnosti týkající se spisového označení jednotlivých poznatků, jakožto nakládání s různými informacemi v rámci celního úřadu. Svědek k dotazům dále uvedl, že před první schůzkou o obžalované neměl žádné informace a ke schůzce neměl připraveny žádné podklady, protože nevěděl, čím se obžalovaná zabývá a jaké má vztahy k osobám, které jsou předmětem zájmu celního úřadu. V průběhu první schůzky se obžalované ptal na slovenského občana B.. V rámci druhé schůzky měl zájem o ukázání dokladů týkajících se možné zájmové činnosti různých osob. S ohledem na vyjádření obžalované o možné trestné činnosti Š. nebo K. chtěl obžalovaný doklady ke K., pravděpodobně i k Š.. V rámci vyjádření obžalované o možné páchané trestné činnosti jí svědek žádným způsobem nepoučil, jak se má chovat, protože si nemyslel, že by se obžalovaná mohla podílet na trestné činnosti v rámci své činnosti účetnictví. K přímému dotazu, zda obžalované předkládal na první schůzce fotografie zájmových osob, svědek uvedl, že jí předložil fotografii zájmové osoby B. a připustil možnost předložení fotografií Š. a K. v průběhu prvních dvou schůzek. Zda došlo skutečně k předložení fotografií, si však již nepamatuje. Svědek rovněž potvrdil, že po obžalované žádal, aby svědkovi případně zasílala faktury, které u zájmových společností bude vystavovat. Rodinnou situaci obžalované neznal a popřel vyjádření obžalované, že by s činností pro M.Š. chtěla skončit s ohledem na narození dítěte. Pokud chtěla skončit, pak v rámci vyjádření jiných souvislostí, a to neuhrazení domluvené odměny ze strany M.Š.. K dotazu, zda v rámci svých pracovních aktivit vedl nějakou osobu jako osobu spolupracující, svědek uvedl, že nikdy ve své kariéře osobu spolupracující neměl a musel by případně nastudovat, jak se postupuje při rozhodnutí o osobě

spolupracující. Posléze, když kontakt s obžalovanou převzal kolega T., se o obžalované s kolegou pravděpodobně bavili, ale obsah hovorů si již nevzpomíná. Také si nevzpomíná na důvody domovní prohlídky u obžalované, které se nezúčastnil s ohledem na shodné místo trvalého bydliště s obžalovanou. Pokud se týká úředních záznamů, tak svědek nevyhotovoval úřední záznam v případě, kdy byl na schůzce s jiným kolegou. Sám vyhotovil asi dva úřední záznamy, celkem se zúčastnil asi pěti schůzek s obžalovanou. Z jakého důvodu obžalovaná následně vedla účetnictví pro K., svědek neví a navázání spolupráce s K. po obžalované nepožadoval. V období schůzek s obžalovanou, tedy od března 2016 do května téhož roku, kdy ze strany obžalované byly poskytovány doklady, ve věci nebyl veden žádný spis a spis začal být veden pravděpodobně až nadpraporčíkem T. v souvislosti s prověřováním činnosti Š. a K.. Při předání osoby obžalované svědkovi T. obžalovaná nebyla podezřelá a tato situace pravděpodobně vyplynula z dalších zjištění. V průběhu spolupráce obžalované se svědkem obžalovaná sama svědkovi předávala různé doklady. Svědek neměl jakékoliv podezření ze zatajování dokladů ze strany obžalované, ale sám obžalovanou neúkoloval. Svědek připustil možnost předložení faktur týkajících se společnosti XXXXX O.K., XXXXX a XXXXX, tyto společnosti však nepatřily mezi společnosti zájmové z hlediska svědka. Podle svědka informace, které poskytla obžalovaná, nebyly natolik zásadní, aby bez těchto informací nemohlo být realizováno trestní stíhání. Podle svědka zásadní bylo oznámení finančního úřadu. Zda před oznámením byly celním úřadem poskytovány finančnímu úřadu různé poznatky, včetně skutečností, které svědkovi předala obžalovaná, svědek neví. Po výpovědi svědka obžalovaná velmi přesvědčivě opakovala svoji výpověď, včetně přinesení fotografie Š. svědkem na první schůzku, kdy tuto skutečnost svědek nevyloučil. Na straně druhé rozhodně popřel další skutečnosti týkající se žádosti o spolupráci s K. a pokračování v činnosti pro Š.. Jak obžalovaná, tak svědek následně trvali na svých výpovědích. Nálezací soud však opětovně konstatuje výraznou věrohodnost obžalované při kladení otázek svědkovi.

25. Částečně obdobně vypovídal **svědek L.T.** (č. l. 12683-12690). Svědek uvedl, že k obžalované H. chodil na prosbu svého nadřízeného F., případně J., protože v tuto dobu pravděpodobně J. neměl čas. Od H. přebíral jen doklady. Žádné výhody typu dárků pro děti, placení nákladů obžalované nesliboval, ani po obžalované údajně ničeho nežádal (typu pokračování v účetnictví, doklady od různých společností apod.). Obžalovaná podle svědka při hovorech vzpomínala jen pana K., žádnou jinou osobu; nikdy nevzpomínala M.Š.. Sám svědek se údajně na Š. pravděpodobně neptal, protože za ní jezdil jen za účelem převzetí dokladů v době, kdy obžalovaná svědkovi zavolala. Jaká byla dohoda, zda obžalovaná sama volala nebo jí bylo z celního úřadu voláno, si svědek nevzpomíná. Údajně vždy k obžalované jel na žádost F. nebo J.. Svědek k dotazu uvedl, že četl úřední záznam vyhotovený svědkem J. týkající se skutečností, které se dozvěděl u obžalované ve věci společnosti XXXXX a M.Š.. Pravděpodobně se jednalo o dobu před trestním oznámením ze strany finančního úřadu, kdy přesně však tento úřední záznam četl, si svědek nevzpomíná. Svědek se údajně neptal na skutečnosti týkající se Š. svědka J.. Po zahájení trestního stíhání svědek po obžalované žádné doklady nežádal. Ze sledovaných telefonů a e-mailů dospěl k závěru, že obžalovaná před orgány činnými v trestním řízení doklady skrývá, proto požádal o schválení domovní prohlídky. Obžalovanou před tím o žádné doklady nepožádal. K dotazu soudu, na základě které konkrétní skutečnosti typu telefonu, e-mailu k takovým závěrům dospěl, svědek nebyl schopen označit konkrétní skutečnosti. V průběhu domovní prohlídky podle svědka probíhalo vše dle zákona. Obžalované na určitou dobu byly přiloženy pouta. K dotazu svědek uvedl, že z důvodu jeho obavy, že by obžalovaná mohla uprchnout. Soud k této skutečnosti uvádí, že v době domovní prohlídky byli v místě domovní prohlídky děti obžalované a domovní prohlídka se zúčastnilo celkem 7 osob ze strany orgánů činných v trestním řízení, takže tato obava je ze strany nálezacího soudu hodnocena jako velmi těžko pochopitelná. Svědek se dále podrobně vyjádřil ke své profesní kariéře. Pokud se týče kontaktů s obžalovanou, bylo to na základě, jak je již výše uvedeno, přání ze strany J. nebo vedoucího svědka. Při hovorech s obžalovanou obžalovaná vyjadřovala svoji obavu ze strany K., o Š. se však společně nebavili. Svědek věděl o účetní činnosti

obžalované ve prospěch Š., ale jen z úředního záznamu. Kdy se tyto skutečnosti dozvěděl, přesně neví. Svědek nejednal nebo nepostupoval informace finančnímu úřadu týkající se obžalované a M.Š.. Bližší součinnost zde nebyla. Před domovní prohlídkou obžalovaná již nepředávala doklady, údajně jí doklady nebyly vozeny Š.. Z tohoto důvodu byl ukončen pátrací spis a předán Policii ČR, takže se nenachází na celní správě. Spis byl předán na vyžádání vyšetřovatele. Ze strany obhajoby byl svědkovi předložen doklad ze spisu, kde byly poznámky ručně napsané, svědek uvedl, že neví, kdo tyto poznámky napsal, ale jeho písmo to není. V roce 2016 se ve věci vedly ještě operativně pátrací spisy. Pokud svědek J. tvrdí skutečnosti odlišné, svědek důvody nezná. Svědek k žádosti obhajoby dále vysvětloval různé značení spisů a úředních záznamů. Svědek k dotazům obhajoby rovněž opětovně uvedl, že před setkáváním s obžalovanou osobu M.Š. neznal, a to ani ze spisových materiálů a s obžalovanou se o této osobě nikdy nebavil. Obžalované rovněž také nikdy nepřipomínal její povinnost pomáhat celním úřadům. Se svědkem J. neprobíral obsah spolupráce s obžalovanou. Svědek po obžalované nežádal žádné další účetní doklady, jen se bavili o odblokování účtu obžalované. K dotazu obhajoby dále svědek uvedl, že s obžalovanou neřešil jiné společnosti. Obžalovaná se vyjadřovala jen ke K. a předávala mu doklady týkající se společnosti XXXXX. Obžalovaná svědkovi k tomuto účetnictví neuváděla, zda účetnictví zpracovává jiná osoba. Obžalované nenabízel zaučení do programu Intrastat. Je možné, že obžalovaná účetní doklady předávala dál další osobě ke zpracování. Podle svědka obžalovaná musela vědět o trestné činnosti, protože neúčtovala zboží, které přišlo do účetnictví, ale pouze vystavovala faktury na obchodní doklady, přičemž na základě žádostí M.Š. zpracovávala faktury, které měly dokladovat pořízení zboží v rámci hotovostního platebního styku. Sama obžalovaná do protokolu uváděla, že zpracovávala faktury a dávala je i do sestavy. K výpovědi svědka obžalovaná popsala, jakým způsobem probíhala spolupráce se svědkem T., přičemž svědek T. vždy byl informován o dovozu dokladů M.Š., jakožto i o dalších skutečnostech týkajících se Š. a K.. Svědek jí rovněž sliboval různé benefity za spolupráci a pokračování ve spolupráci. Tyto skutečnosti obžalovaná uváděla velmi věrohodně tváří v tvář svědkovi. Svědek následně setrval na své výpovědi.

26. **Svědék P.F.**(č. l. 12690-12692) uvedl, že si již přesně nepamatuje dobu uskutečněných schůzek s obžalovanou H., jakožto i obsah těchto schůzek. Schůzek se zúčastnil na žádost svědka J., který svědkovi jakožto svému vedoucímu uvedl, že jdou na schůzku na základě žádosti obžalované, která má asi nějaké informace týkající se dovozu zboží. Zda došlo k předání nějakých dokladů, si svědek již nevzpomíná. Sám se zúčastnil asi jedné nebo dvou schůzek. Spis M.Š. zpracovával svědek T., rovněž se podílel svědek J.. Následujících schůzek s obžalovanou se svědek nezúčastňoval, vzpomíná si na předávání různých dokladů. Podle jeho názoru toto předávání bylo zachyceno v rámci úředních záznamů nebo trestního spisu. Na jméno Š. si svědek nevzpomíná a neví, zda toto jméno bylo vzpomínáno při schůzkách. Podrobné okolnosti týkající se domovní prohlídky u obžalované si svědek nevzpomíná. Podle jeho názoru byla domovní prohlídka schválena, neboť zde byly zákonné důvody. Svědek k dotazu popsal své pracovní zařazení a pracovní kariéru, přičemž uvedl, že v případě schůzek s různými osobami dochází k vypracování úředních záznamů, které bývají následně založeny do spisových materiálů. Sám žádný úřední záznam nezpracovával, jen jednou nebo dvakrát doprovázel svědka J. v rámci schůzky s obžalovanou. Pokud se týká schůzek, svědek T. začal jezdit za obžalovanou na základě příkazu svědka. Od obžalované vozil doklady, případně informace. Bližší okolnosti a podrobné skutečnosti si však svědek již nepamatuje. Svědkovi asi byly sděleny okolnosti domovní prohlídky, včetně přílohy pout. Blíže si však na tyto skutečnosti nevzpomíná; asi postup při domovní prohlídce byl schválen.
27. **Svědék D. V.** ve své výpovědi (č. l. 12692-12693) uvedl, že se svědkem R.J. se znají asi 10 let. Chodívali spolu na fotbal, kde hráli jejich synové, a svědek považoval J. za kamaráda. V letech 2015 a 2016 během hovoru padlo jméno obžalované H. a R. J. svědka poprosil, aby mu pomohl zkontaktovat H., která dělá účetnictví pro M.Š.. Svědek V. šel nejprve za obžalovanou H.

a přdestřel jí žádost R. J.. Obžalovaná nejprve odmítla s tím, že pro Š. už účetnictví nedělá, svědek ale obžalovanou přemluvil s tím, že se nemá ničeho bát a půjde o pomoc celnímu úřadu. Svědek zprostředkoval předání telefonních čísel, následně došlo ke kontaktu a svědek již nevěděl, jak tyto kontakty probíhají. R. J. ještě svědkovi za kontakt poděkoval. Svědek následně u hlavního líčení velmi rozrušeně uváděl, že R. J. po svém výsledku mu před jednacím stánkem řekl, že lže, protože obžalovaná H. chtěla sama kontaktovat R. J., aby jí pomohl s nějakým kamionem. Svědek dále uváděl, že vůbec neví, o jaký kamion se mělo jednat. Rozhodně skutečnosti uváděné J. nejsou pravdivé a jsou pro svědka velké překvapení. Na své výpovědi trvá a tato výpověď je rozhodně pravdivá. S obžalovanou se o událostech bavil teprve po domovní prohlídce, kdy obžalovaná svědkovi říkala, že za ní jezdil nějaký F., T., slibovali jí nějaké dárky na vánoce apod. S obžalovanou H. se svědek zná delší dobu. Obžalovaná pro jeho osobu zajišťuje účetnictví. To, že rovněž dělala účetnictví pro M.Š., svědkovi asi sdělil R. J.. S R. J. byli dlouhodobí kamarádi, J. se ale nezmiňoval o hovorech a kontaktech s H.. Poté, co J. obvinil svědka ze lži, J. již svědek za kamaráda nepovažuje a zdůraznil pravdivost svých výpovědí, které učinil v trestním řízení.

28. **Svědka M. Š.** (č. l. 12693-12697) ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že reálně ovládal firmy, které vystavovaly faktury na dodávky různého zboží, případně služeb, šlo však o faktury bez reálného základu a tyto firmy, které dodával, nikdy reálně žádné zboží nebo služby nedodaly. Jedná se o firmy XXXXX, kterou zastupoval na základě plné moci, XXXXX, která byla zapsána přímo na svědka a XXXXX, která byla svědka U., který firmu založil pro sebe, ale následně došlo k domluvě na vystavování faktur, které byly zcela fiktivní. Faktury byly vystavovány na základě přání známých a za finanční odměnu, která byla v řádech 5 – 8 % vyúčtované částky. Takto svědek vystavoval prostřednictvím své účetní faktury na přání svědka P., svědka H., obžalovaného H.. Nikdy však k reálnému plnění nedošlo. Sám svědek jednu dobu reálně podnikal jen v dopravě, nikdy však neprováděl obchodování se zbožím, které je předmětem výrokové části tohoto rozsudku, případně službami (stavební práce), ani k těmto komoditám neměl přístup (s ohledem na samotnou osobu obžalovaného se podle názoru soudu jedná o mimořádně věrohodné tvrzení). Pokud se týče společnosti XXXXX, pak faktury vystavoval na základě žádosti svědka P., který mu následně také předal jeho odměnu. S obžalovaným H. se domluvili na vystavení faktury a odměna za vystavené faktury byla svědkovi předána obžalovaným H. přímo v hotovosti. Svědek k dotazům obžalovaného H. rozhodně popřel jakékoliv dodání zboží, případně stavebních prací, i jakékoliv rozpory mezi jeho osobou a obžalovaným H.. K jeho dotazům potvrdil sice cesty, kdy jej vozil obžalovaný H. z důvodu odebrání řidičského průkazu (po předchozím požití pervitinu). Potvrdil i nabízení náhrobních kamenů z Polska, rozhodně však popřel jakýkoliv spor kvůli přítelkyni, kterou podle jeho názoru obžalovaný H. ani neznal, a setrval na své velmi věrohodné výpovědi týkající se společnosti XXXXX. Ke společnosti XXXXX potvrdil, že se s obžalovaným Z. nikdy osobně nesešel a pravděpodobně spolu ani nikdy netelefonovali. K údajně dodanému zboží neměl ani přístup, takže jej reálně nemohl dodat. K obžalované H. uvedl, že ji zná přibližně 15 let a 10 let obžalovaná svědkovi dělala účetnictví. Obžalovaná několikrát sdělila svědkovi ukončení spolupráce, mohlo to být i na jaře roku 2016, nakonec se vždy nechala přemluvit k pokračování vedení účetnictví pro firmy svědka. Obžalovaná také prováděla účetnictví pro K. a svědek potvrdil, že doklady od K. minimálně v několika případech obžalované dovážel. Za svoji práci obžalovaná dostávala odměnu ve stejné výši, přibližně 8 – 10 tisíc Kč měsíčně. Podle svědka obžalovaná pravděpodobně mohla vědět nebo tušit o trestné činnosti svědka, která probíhala od roku 2016. Zda však věděla o této trestné činnosti, svědek neví. Obžalovaná prováděla účetnictví na základě pokynů svědka, tak jak se dopředu domluvili, tedy na základě jeho pokynů vystavovala faktury, daňové přiznání apod. O trestné činnosti se svědek s obžalovanou nikdy nebavil a v době, kdy počal s trestnou činností a následně v ní pokračoval, svědkyně nikdy nechtěla, aby jí dával více finančních prostředků za účetnictví, takže odměna zůstala ve stejné výši. Oproti tomu osoby, na které byly psány firmy vydávající fiktivní faktury, o trestné činnosti věděly. Jednalo se o svědka U. a jeho tehdejší přítelkyni zemřelou A.K.. Obžalovaná H. pak účtovala na základě pokynů svědka.

Pokud se týká dokladů za nakoupené zboží, byla domluva na zaúčtování v rámci tzv. drobného prodeje. Obžalovaná chtěla po svědkovi, aby jí dodával doklady o těchto nákupech, svědek jí však sdělil, ať tyto nákupy nějak zaúčtuje. Sám nevěděl, jak to bylo zaúčtováno, protože účetnictví nerozumí. Účetnictví bylo vedeno tak, aby nedošlo k tzv. vratce. Daňové přiznání vyplňovala obžalovaná H., svědek si nevzpomíná, zda podepisoval kontrolní hlášení, daňové přiznání apod. Pokud svědek následně vypovídal u finančního úřadu, nejprve lhal, posléze, když došlo k dohodě o vině a trestu se státním zastupitelstvím, pak uváděl pravdu. Pravdu uváděl právě na základě této dohody a od této doby uvádí skutečnosti tak, jak reálně proběhly. Již v předcházející době byl kontaktován orgány činnými v trestním řízení. Jednal s nimi ve Strání a ve Starém Hrozenkově, ale k dohodě nedošlo. Svědek rozhodně popřel jakoukoliv schůzku, kterou by měl uskutečnit s celníky (svědek F., T.) v Hodoníně. Žádná taková schůzka podle svědka neproběhla. Tuto skutečnost soud považuje za věrohodnou, protože svědek nemá jakýkoliv důvod o této skutečnosti lhát. Podle svědka společnosti XXXXX a XXXXXv roce 2016 nevykonávaly žádnou ekonomickou činnost, resp. o žádné ekonomické činnosti neví, a pokud byla svědkovi předestřena obhájkyň část výroku rozsudku 11 T 32/2018, pak svědek uvedl, že na rozprodej zboží si nevzpomíná a myslí si, že žádný nebyl. Ke svědkovi U. má kamarádský vztah, ale stejně jako s P. se s ním dlouhodobě nestýká. S P. se nestýká na základě příkazu policie. Co se týče U., je pravdou, že tento svědkovi doposud dluží částku přibližně 150 000 Kč jakožto odměnu za trestnou činnost (podíl 5 – 8 % z částky fiktivních faktur). Vystavování faktur pro společnost XXXXX bylo na základě podnětu I.H., který za svědkem jezdil a dával mu podklady na vystavení faktur. Ke společnosti XXXXX dodával podklady obžalovaný H., vyplácen byl svědek v hotovosti. U ostatních společností vesměs šlo o převody z účtu, kdy v rámci platby fiktivní faktury byla tato platba převedena na účet. Obžalovaný následně vybral finanční prostředky, které z drtivé většiny odevzdal a ponechal si jen svoji odměnu. Některé finanční částky, které pocházely z trestné činnosti, byly převedeny na účet jeho syna K. Š., který mu dal účet bez znalosti věcí k dispozici. Pokud se týká daňového přiznání společnosti XXXXX, pak neví, proč za leden, únor, březen, duben a květen roku 2016 bylo daňové přiznání podáno až v červenci 2016, možná to bylo z důvodu chybějících faktur, možná z důvodu projevené vůle obžalované H. o ukončení spolupráce se svědkem, tedy ukončení vedení účetnictví ze strany H.. K výpovědi svědka Š. se vyjádřila i obžalovaná H., která uvedla skutečnosti shodné jako ve své předcházející výpovědi, tedy že v roce 2016 se svědkem chtěla ukončit spolupráci, následně opět začala zpracovávat pro svědka účetnictví, domluvili se i na účetnictví pro K., kdy doklady vozil svědek, protože v roce 2016 obžalovaná sama K. nikdy nepotkala. Pozdě dodané daňové přiznání bylo právě z důvodu ukončení spolupráce mezi svědkem a H.. Pokud se týče domluvy na kontrolních hlášení, pak kontrolní hlášení obžalovaná vyhotovovala na základě požadavku svědka, který jí sdělil, aby vše do částky 10 tis. Kč dávala do jednoho řádku, nad 10 tis. Kč (pravděpodobně fakturace) svědka informovala. Daňové přiznání svědek dle obžalované znal a některé kontrolní hlášení i podepisoval. Svědek po vyjádření obžalované uvedl, že toto vyjádření nezpochybňuje a toto vyjádření je pravdivé.

29. K výpovědi svědka se také vyjádřil obžalovaný H., svědek však zcela jednoznačně a velmi věrohodně setrval na své výpovědi, tedy že žádné zboží nebo služby reálně nedodával a s obžalovaným žádné rozpory neměl.
30. S ohledem na skutečnosti uváděné v přípravném řízení rozhodl nalézací soud vyslechnout svědka R.K., kterém obžalovaná dle svého vyjádření měla poskytnout některé doklady z účetnictví. **Svědka R.K.** (č. l. 12566-12569) ve své výpovědi uvedl, že v době rozhodné prověřoval trestnou činnost týkající se podezřelého P. (nalézací soud v této souvislosti konstatuje, že se jedná o nepravomocně odsouzeného A. P. sp. zn. 69 T 3/2019, který byl jedním z obžalovaných v rozsáhlé trestní věci, která je v současné době u Vrchního soudu v Olomouci k projednání odvolání obžalovaných). V rámci prověřování zjistili, že účetnictví prováděla nějaká účetní H. a svědek se dotazoval svých kolegů, a to včetně celníků z Generálního ředitelství cel, se kterými měli součinnost

v rámci tzv. Generální kobry, zda někdo účetní H. nezná. Při hovoru s R.J. se svědek o své snaze zmínil a J. mu sdělil bydliště obžalované. Zda spolu hovořili, odkud a v jaké souvislosti se J. s H. zná, si svědek nepamatuje. Společně s J. posléze H. navštívili a svědek si již nepamatuje, zda schůzka byla dopředu domluvena. Svědek H. sdělil problematiku a zeptal se jí, zda má doklady týkající se podezřelého P., což obžalovaná potvrdila a následně se domluvili na předání výzvy k vydání věci podezřelého a na druhé schůzce doklady byly předány. Obžalovaná v rámci výslechu svědka k dotazu soudu uvedla, že se jedná o společnost XXXXX, kde byl jednatelem pan G., přičemž doklady jí předával podezřelý P., se kterým komunikovala (nalézací soud konstatuje, že jednatel G. byl nepravomocně odsouzen ve výše uvedené věci obžalovaného P. a dalších obžalovaných, která je v současné době u Vrchního soudu v Olomouci). Svědek dále uvedl, že kromě věci P. a G. se s obžalovanou bavil i o jiných osobách, mimo jiné o jedné osobě ze Slovenska, o které obžalovaná uváděla, že z ní má strach. Pravděpodobně se bavili i o M.Š., nehovořilo se však o žádném podezření z trestné činnosti. Jakým způsobem se do hovoru zapojoval R. J., si svědek již nepamatuje. Podle svědka se kauza M.Š. neřešila a o této kauze se svědek dozvěděl až poté, co byl účasten domovní prohlídky u obžalované, která byla vykonána na popud Generálního ředitelství cel. K výpovědi svědka R.K. týkající se absence hovorů o M.Š. při předávání dokladů od obžalované se vyjádřila obžalovaná H., která uváděla, že při jednání se svědkem říkala, že za ní jezdí svědek J. se svědkem F. a ještě si dělala legraci, že se tam snad budou všichni střídát. Svědek na toto vyjádření uvedl, že si již na tuto část hovoru nevzpomíná, ale je možné, že se o tomto bavili. Svědkyně dále uvedla, že při hovoru se svědkem R.K. mu sdělila svůj výrazný strach z osob okolo pana P., proti kterému by nesvědčila z tohoto důvodu, což také svědkovi řekla. Proto také žádala, aby policii předala doklady z účetnictví formou výzvy k vydání věci. Také tuto část vyjádření obžalované svědek nevyvrátil. Uvedl, že tyto skutečnosti nemůže vyloučit, protože si je již přesně nepamatuje. Svědek se dále vyjádřil k domovní prohlídce u obžalované, které se účastnil a která byla vedena ze strany celního úřadu. Podle svědka domovní prohlídka proběhla normálně. Obžalovaná byla určité poučena a vyzvána k vydání věci, svědek si však nepamatuje, kdo obžalovanou poučil, kdo ji vyzval, jak na to obžalovaná reagovala a kdo byl přesně domovní prohlídce přítomen. Svědek si toliko vzpomíná, že obžalované na počátku domovní prohlídky byla dána pouta, s čímž vnitřně nesouhlasil, ale o přiložení pout rozhodl vedoucí skupiny; z jakých důvodů, svědek neví, a rovněž neví, zda zde byly podmínky pro přiložení pout. Sám svědek žádný důvod neznal, ani v průběhu domovní prohlídky nezjistil. Pokud se týká samotného svědka, svědek uvedl, že obžalovaná s ním v předcházející době bez problémů spolupracovala a vydala bez problémů věci, které po ní požadoval. Reakce obžalované k domovní prohlídce byla negativní. Svědek si vzpomíná, že zde bylo nějaké dítě. Obžalovaná asi byla přítomna domovní prohlídce. Obžalovaná uvedla, že byla uzavřena v ložnici, děti byly zavřeny v pokoji s nějakou psycholožkou a matka byla uzavřena v kuchyni. Svědek následně uvedl, že je to možné, ale přesně si již nepamatuje. Podle svědka domovní prohlídka trvala maximálně půlden, podle obžalované domovní prohlídka začala v šest ráno a odjížděli okolo páté až šesté hodiny večerní. Svědek uvedl, že si již na to nepamatuje. Rovněž si nepamatuje, z jakého důvodu byla domovní prohlídka vedena a jaké věci chtěli při domovní prohlídce nalézt. Svědek si vzpomíná, že po domovní prohlídce došlo ke kontaktu s obžalovanou prostřednictvím jeho kolegy T., přičemž obžalovaná si stěžovala na celníky, se kterými spolupracovala, a následně jí provedli domovní prohlídku. K tomuto jí svědek s kolegou sdělili, ať si stěžuje nadřízeným orgánům.

31. Na žádost obhajoby byla ve věci vyslechnuta **svědkyně V. L.**, družka obžalovaného H.. Svědkyně ve své výpovědi uvedla, že zná odsouzeného Š. (kterého v průběhu výslechu také označila jako Š.). V době, kdy její druh obžalovaný H. občas dělal Š. řidiče, byla svědkyně svezena do práce do Uherského Hradiště v době, kdy H. se Š. jeli do Prahy. Posléze ho viděla již jen v jednom případě, kdy dovezl H. lešení, které bylo následně vyloženo za pomoci otce svědkyně, který v současnosti nežije. Lešení obžalovaný H. koupil, protože si lešení stále pronajímal a s ohledem na cenu

pronájmu bylo lepší lešení koupit. Z tohoto důvodu také prodal automobil Citroen C5. Mimo jiné Š. také H. dodal vatu na izolaci a plynový kotel, který byl naložen v dodávce. Samotná dodávka, která přivezla lešení, měla plachtu a byla modrá. Dodávku řídila cizí osoba a Š. seděl jako spolujezdec. Při příjezdu svědkyně se Š. nehovořila, jen si vzájemně zamávali, protože svědkyně v tuto dobu omývala okna, tak jako každý rok. Samotná bouda, která je za rodinným domem je čtverec o velikosti asi 10 x 10 metrů, ale přesné rozměry svědkyně nezná. V této zahradní budově pak věci, které přivezl Š., byly skladovány, než byly odvezeny do Prahy. Svědkyně neví pravděpodobné rozměry lešení, ale jednalo se o lešení, které si před tím H. pronajímal. Z jakého důvodu lešení, které bylo užíváno v Praze, bylo H. dodáno do místa jeho trvalého bydliště, svědkyně neví. Totožnost koupeného lešení s lešením, které si pronajímal, potvrdil k dotazu soudu i obžalovaný H.. Svědkyně na žádost soudu popsala odsouzeného Š., a to včetně váhy, která neodpovídá současné váze odsouzeného, což však neznamena, že odsouzený v době rozhodné mohl mít jinou váhu, než v současné době. Soud svědkyni předložil internetovou mapu oblasti, včetně jejího obydlí XXXXX, kterou založil do spisového materiálu, k čemuž svědkyně uvedla, že zahradní bouda může být i podstatně menší, ale její rozměry přesně nezná. Pokud se týká obžalovaného, tak s obžalovaným má společnou domácnost přibližně 12 let. Obžalovaný provozoval firmu XXXXX přibližně 3 – 4 roky a firma podnikala ve stavebnictví v rámci rekonstrukce domů, bytů a fasád. Z firmy zná svědkyně jen svědka J.. Ve firmě pracovali i nějací Ukrajinci. K dotazu jí obžalovaný sdělil, že byli sehnáni přes odsouzeného Š.. Obžalovaný H. v době provozování firmy bydlel ve XXXXX, ale často odjížděl do Prahy, přibližně 2x – 3x týdně a firmu v Praze rovněž zajišťoval svědek J.. V Praze tak z měsíce trávil přibližně 10 – 14 dnů. V Praze pak přespával u svědka J., který byl jeho kamarád. Účetnictví za firmu vedla paní H., kterou svědkyně blíže neznala. Obžalovaný měl v místě trvalého bydliště část účetnictví, které zakládal do šanonů. Pokud se týká odsouzeného Š., pak obžalovaný o této osobě svědkyni nesdělil bližší podrobnosti a svědkyně se ani na tuto osobu nevyptávala. Přes Š. pak obžalovaný H. obstarával různé věci. Z jakého důvodu obžalovaný H. podnikatelskou činnost realizoval v Praze, když bydlel několik set kilometrů daleko, svědkyně neví; pravděpodobně z důvodu lepších podnikatelských příležitostí a v Praze také bydlel kamarád obžalovaného svědek J.. Svědkyně při konci své výpovědi bez jakéhokoliv dotazu uvedla, že obžalovaný je nevinný, zatímco je věřeno 2x trestané osobě, který je feťák od pohledu (svědkyně asi označovala tímto popisem odsouzeného Š., o kterém dle svého vyjádření žádné bližší skutečnosti nezná).

32. Ve věci byl slyšen **svědek J. P.**, který k obžalovaným byl původně ve vztahu spoluobviněného, následně však došlo k dohodě o vině a trestu, takže v současné době je J. P. pravomocně odsouzen. J. P. po řádném poučení uvedl, že svědek Š. mu dodával různé doklady ke zboží, kdy reálné dodávky však činěny nebyly. Š. podle jeho vědomostí v předcházející době podnikal v oboru autodoprava a svědek nemá žádné znalosti o podnikání Š. v oboru stavebnictví, dodávek různých kovových předmětů pro průmyslové využití. Svědek rovněž zná obžalovaného Z., jehož firma pro svědka stavěla halu. Svědek popřel jakékoliv předávání falešných faktur od Š. jiným firmám a svou činnost jako prostředníka mezi obžalovaným Z. a svědkem Š.. Mezi jeho osobou a M.Š. vyjma trestního řízení nejsou žádné spory. Svědek nedlužil a nedluží M.Š. žádné finanční prostředky. V době rozhodné v letech 2016 a 2017 byl s M.Š. pravidelně v kontaktu přibližně 1x – 2x týdně. V tuto dobu M.Š. neměl žádné zaměstnance. Svědek nikdy nezajišťoval pro obžalovaného Z. nebo jeho firmu jakékoliv dodávky. Svědek nezná společnosti XXXXX a XXXXX .
33. U hlavního líčení dne 1. 11. 2021 byly procesním stranám předloženy veškeré listinné důkazy, které k tomuto datu byly ve spisovém materiálu shromážděny, a to dle § 213 trestního řádu. Žádná z procesních stran nežádala čtení konkrétních listinných důkazů s tím, že listinné důkazy jsou jim známy. Z listinných důkazů soud poukazuje na následující:

34. **Finanční úřad pro Zlínský kraj, Územní pracoviště v Uherském Hradišti** v průběhu daňového řízení mj. zjistil, že v případě společností XXXXX (jednatelky A.K.), XXXXX (jednatele R.V.) a zdaňovacího období měsíce května 2016 nelze určit dodavatele (č. l. 158-160). Tyto společnosti totiž ve svých kontrolních hlášeních v oddíle B2 neuváděly žádnou hodnotu. Veškerá přijatá plnění evidovaly v oddílech B3 (tj. jednotlivá plnění v hodnotě do 10 tis. Kč, u nichž není nutné uvádět dodavatele). Současně tyto společnosti vystupovaly jako dodavatelé společnosti XXXXX (jednatele M.Š.) a M.Š. jako fyzické osoby. Společnost XXXXX (č. l. 191-203) za zdaňovací období měsíce července 2016 vůbec nepodala daňové přiznání, za zdaňovací období měsíců ledna až května 2016 společnost neodstranila pochybnosti, jak byla správcem daně vyzvána, dne 14. 10. 2016 bylo rozhodnuto o tom, že se společnost stává nespolehlivým plátcem (č. l. 340-350). U společnosti XXXXX vznikly pochybnosti v souvislosti s přijatými zdanitelnými plněními od XXXXX – zdaňovací období 1. čtvrtletí 2016 (č. l. 204-205) – a dále v souvislosti s nesrovnalostmi ve zdaňovacím období 4. čtvrtletí 2016 (č. l. 332-334) – daňový subjekt pořizoval zboží z jiných členských států a současně uplatňoval odpočty DPH na vstupu z údajně přijatých tuzemských zdanitelných plnění, avšak k těmto plněním (a odpočtům DPH) nedoložil žádné doklady, když všechna tato přijatá plnění evidoval pouze v oddíle B3 kontrolního hlášení.
35. Z bankovních informací **České spořitelny, a.s.** (č. l. 8961-8964, 9138) bylo zjištěno zejména:
- společnost XXXXX měla účet založen v říjnu 2016, dispoziční oprávnění měla jen A. K.; na účet přicházely platby od obchodních partnerů (XXXXX, XXXXX, XXXXX) a byly obratem převáděny na účet č. XXXXX majitele K. Š., přičemž právě na tomto účtu následně bylo policejním orgánem jako **náhradní hodnota za výnos z trestné činnosti** zajištěny finanční prostředky v celkové výši 90.782,60 Kč (č. l. 672-673, 677, 679-680),
 - dispoziční oprávnění k účtu XXXXX, vedenému u České spořitelny, a.s., měl J. U. a M.Š.; na účet byly převáděny finanční prostředky od společností XXXXX, XXXXX, event. dalších, přičemž tyto příchozí platby byly obratem v hotovosti vybírány, v několika případech převáděny na účet K. Š.,
 - k účtu K. Š. č. XXXXX (viz shora návrh na zabránění náhradní hodnoty) měl dispoziční oprávnění rovněž M. Š., přičemž na účtu jsou patrné příchozí platby od společností XXXXX, XXXXX a následné hotovostní výběry,
 - dispoziční oprávnění k účtu společnosti XXXXX měl J. Š., M. Š. a D.P. (ten až od 25. 2. 2019), z účtu společnosti XXXXX (č. XXXXX) byla v jednom případě provedena platba rovněž ve prospěch účtu XXXXX majitelky K.R., peníze byly obratem v hotovosti vybrány (č. l. 9391-9392).
 - analýzou bankovního účtu č. XXXXX majitelky K.R. (č. l. 9391-9405, 9409) bylo ověřeno, že účet byl založen 8. 10. 2013 a zrušen 2. 1. 2017, v době od 17. 12. 2014 do 12. 1. 2016 měl k účtu dispoziční oprávnění odsouzený M.Š.. V rozhodném období byla dohledána jedna zájmová platba – dne 7. 1. 2016 byla na účet převedena platba od společnosti XXXXX ve výši 280 tis. Kč, ta byla obratem vybrána v hotovosti (výběrní lístek nebyl bankou dohledán).
36. Z bankovních informací XXXXX, a.s. (č. l. 9073-9074, 9078-9120) vyplývá, že účet číslo XXXXX (viz shora návrh na zabránění náhradní hodnoty) je veden pro K. Š., dispoziční oprávnění k účtu měl odsouzený M.Š. a v roce 2016 byly na účet zejména převáděny finanční prostředky z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (cca 50 tis. Kč měsíčně) a peníze pak byly v hotovosti vybírány či byly převáděny na účet u České spořitelny, a.s. (účet K. Š. č. XXXXX – viz shora).
37. **Státní zemědělská a potravinářská inspekce** (č. k, 11524-11560) ke společností XXXXX, XXXXX a XXXXX sdělila:

- v letech 2016 a 2017 byly prováděny snahy o zahájení kontroly, resp. navázání kontaktu se společností XXXXX, avšak s negativním výsledkem. Jelikož subjekt opakovaně neposkytl součinnost, ke které byl vyzván, byla mu uložena pokuta ve výši 151.000 Kč,
 - u společnosti XXXXX byla v roce 2016 provedena kontrola za účelem došetření skutečností zjištěných v tržní síti, týkající se označování lahvových vín, na kterých chyběly některé povinné údaje. Z vyjádření M.Š. vyplývalo, že se zabýval pouze prodejem lahvových vín (ve skleněných nádobách o objemu 0,75 litru nebo 1 litru), a že si žádné víno nikdy předtím plnit nenechal, ačkoli na etiketách došetřovaných vín bylo uvedeno "plněno pro XXXXX",
 - dále byla u společnosti XXXXX provedena kontrola za účelem sledovatelnosti produktů, zejména vín s názvem moštové odrůdy Dornfelder původem z Rakouska. Společnost XXXXX byla požádána o zaslání nabývacích dokladů souvisejících s nákupem předmětných vín, o zaslání kopií vystavených obchodních dokladů souvisejících s prodejem a uváděním předmětných vín na trh a o zaslání kopií úředně schválených průvodních dokladů k nakoupeným a prodaným vínům. Jelikož subjekt neposkytl součinnost, ke které byl vyzván, byla mu uložena pokuta ve výši 50.000 Kč.
38. Ke způsobu vedení účetnictví obžalovanou H.H. bylo ve věci vypracováno **odborné vyjádření** z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence (č. l. 11494-11514). **L.V.** se ve svém vyjádření věnovala způsobu vedení účetnictví společností XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX (tedy společností ovládaných odsouzeným M.Š., jejichž účetnictví vedla obžalovaná H.H.). Dle znalkyně všechny dotčené společnosti sice splnily svou povinnost vést účetnictví, nicméně z účetních záznamů nelze určit, zda jsou tyto záznamy úplné a průkazné. Jednotlivě se pak odborné vyjádření věnuje kontrolním hlášením společností, u nichž byly zjištěny určité nesrovnalosti týkající se vykazování přijatých faktur v oddíle B3 hlášení (do kterých byly v případě společností XXXXX a XXXXX uváděny souhrnné částky všech přijatých plnění v jednotlivé hodnotě do 10 tis. Kč bez specifikace dodavatele) či v oddíle A5 (kam společnost XXXXX kumulovaně zahrнула tržby na místo toho, aby tyto vykázala jednotlivě se specifikací odběratele do oddílu A4). V neposlední řadě odborné vyjádření konstatuje, že k úhradám vystavených i přijatých faktur docházelo převážně v hotovosti.
39. Trestní řízení ve věci bylo zahájeno na základě **trestního oznámení Finančního úřadu pro Zlínský kraj**, které se týkalo primárně daňových povinností společnosti XXXXX Finanční úřad následně předložil celou řadu listin, kterými své trestní oznámení a další doplňky tohoto oznámení dokládal. Do spisového materiálu tak byla mj. založena **příslušná přiznání k DPH všech zájmových subjektů**, jakož i faktury vystavené společnostmi XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, předložené daňovými subjekty, jež odpočty DPH z přijatých zdanitelných plnění ve svých přiznáních k DPH uplatňovaly (svazky č. 5 až č. 9 trestního spisu).
40. Jednotlivé daňové subjekty byly policejním orgánem před zahájením trestního stíhání písemně vyzvány k objasnění dodavatelsko-odběratelských vztahů s příslušnými dodavateli a předložení fakturací. **Společnost XXXXX** při předložení listin uvedla (č. l. 1053), že v letech 2016 a 2017 spolupracovala se společnostmi XXXXX a XXXXX, a to přímo s paní K. (jednající za XXXXX) a panem U. (za XXXXX). Předmětem fakturací bylo např. dodání ocelové konstrukce, pronájem mobilní buňky na materiál, dodávky zářivkových svítidel, nábytku, úklid staveníště, čistící práce atd. Společnost XXXXX k. s., pro kterou měly být některé ze subdodavatelských prací provedeny, uvedla, že společnosti XXXXX ani XXXXX neměly v rozhodném období s XXXXX k. s. žádný smluvní vztah, což však nevylučuje uskutečnění plnění prostřednictvím některého z dalších subdodavatelů.

41. **Společnost XXXXX** ve svém písemném vyjádření (č. l. 1262-1263) rovněž potvrdila, že se společnostmi XXXXX a XXXXX spolupracovala – objednávku zboží prováděli telefonicky u pana Š. (XXXXX), resp. u pana U. (XXXXX), přepravu zboží zajišťoval vždy dodavatel. Předmětem fakturací byly dodávky zboží – svařovací drát, kari sítě atd. Listinné materiály, týkající se předmětných fakturací, společnost XXXXX a M.Z. doložili i ke svým stížnostem proti usnesení o zahájení trestního stíhání (č. l. 10200-10450). Jedná se mj. o smlouvy o dílo, uzavřené se společnostmi XXXXX a.s. a XXXXX a.s., neboť materiál nakoupený od XXXXX a XXXXX měl být použit právě na takto sjednané zakázky (novostavba výrobní a skladovací haly XXXXX, stavební úpravy objektu studia XXXXX). Z příslušných fakturací je možné zjistit, že předmětem plnění údajně dodaného společnostmi XXXXX a XXXXX společnosti XXXXX byla v jednom případě jednovrstvá syntetická barva (v hodnotě 275.898 Kč), ve dvou případech svařovací drát (od společnosti XXXXX za 266.200 Kč a od společnosti XXXXX v hodnotě 399.300 Kč – 6.000 kg) a dále profilová ocel (uvedena na 23 fakturách společnosti XXXXX v době od 17. 10. 2016 do 26. 4. 2017 v celkové hodnotě cca 2,6 mil. Kč).
42. **Společnost XXXXX** na výzvu policejního orgánu sdělila (č. l. 1721), že jednání se společnostmi XXXXX a XXXXX vedl jednatel P.H.s M. Š., přepravu zajišťoval pan Š., faktury byly placeny hotově k rukám pana Š.. Předmětem fakturací byly zejména stavební práce (fasáda, pomocné práce). Dále společnost XXXXX předložila rovněž faktury, kterými bylo plnění od společností XXXXX a XXXXX fakturováno odběratelům – jedná se o opravu fasády, stavební a bourací práce atp.
43. Jednatel **společnosti XXXXX** byl v rozhodném období J.G. (nyní psychiatricky léčen pro vaskulární demenci a deprese, není orientován časem ani jinak – č. l. 1583-1585, omezen ve svéprávnosti – č. l. 1629-1630), společnost uvedla (č. l. 1544), že v rozhodném období spolupracovala s XXXXX, která zajistila pracovníky na lesnické práce pro společnost XXXXX, přičemž veškerá jednání jménem společnosti XXXXX vedl na základě plné moci D. K., platby probíhaly v hotovosti. D. K. před správcem daně (č. l. 1619-1621) uvedl, že provedení prací při těžbě porostu na Šumavě prostřednictvím společnosti XXXXX skutečně zprostředkoval, práce provedeny byly. Společnost XXXXX mu doporučil jeho známý P. M. ze Zlína.
44. Ve věci byla provedena celá řada **domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků**, v rámci kterých byly zejména dohledány účetní doklady jednotlivých zájmových subjektů, razítka, listiny týkající se společností XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, osobní poznámky apod., týkající se projednávaných obchodních případů. Vzhledem k tomu, že však jednotlivé fakturace byly zajištěny i jednotlivými správci daně, a s přihlédnutím k postoji některých obžalovaných (zejména odsouzeného M.Š.) a již uzavřeným dohodám o vině a trestu, jsou protokoly o provedených prohlídkách a s tím související listinné či věcné materiály (kopie založené ve svazcích číslo 10 až 30, originály v přílohách spisového materiálu č. 1 až č. 8) přes svůj velký rozsah navrhovány k provedení jako důkaz pouze v omezené míře.
45. V rámci domovní prohlídky provedené na adrese faktického **bydliště odsouzeného M.Š.** (S. 103 – č. l. 2134-2191) byly kromě účetních dokladů, ručně psaných poznámek a dalších materiálů nalezeny např. razítka společností XXXXX, XXXXX a XXXXX (č. l. 2221), poznámky k e-mailové schránce společnosti XXXXX (č. l. 2223), jakož i plná moc J.U., kterou jako jednatel společnosti XXXXX zmocňuje M.Š. k zařizování všech účetních prací, vystavování faktur atd. (č. l. 2321).
46. Při domovní prohlídce uskutečněné v místě **bydliště obžalované H.H.** (č. l. 3557-5052) byly zajištěny počítač a notebook obžalované, ve kterých byly nalezeny mj. účetní zápisy týkající se

společností ovládaných M.Š.. Konkrétně v případě společnosti XXXXX, s. r. o. za období let 2014 až 2016 účetní deník obsahuje záznamy, ze kterých mj. vyplývá:

- přijaté faktury byly účtovány bez identifikace dodavatele a většinou i bez předmětu plnění, v roce 2016 byly jako dodavatelé uvedeny subjekty XXXXX, XXXXX a M.Š. (č. l. 3632-3634),
- část závazků společnosti vůči dodavatelům v celkové výši 3.158.449,50 Kč zůstala v roce 2014 neuhrazena,
- v roce 2016 nejsou uhrazeny závazky v celkové výši téměř 19 mil. Kč (č. l. 3634),
- přijatých platbách je účtováno průběžně, o platbách vydaných pouze ve dnech 25. 8. 2014, 31. 12. 2014, 31. 12. 2015,
- v počítači H. byly nalezeny „opisy faktur“, vystavených pro odběratele XXXXX – s uvedením dat i částek, avšak bez uvedení dodavatele (vystavovatele) faktury (č. l. 4631-4633).

V případě společnosti XXXXX ze záznamů vyplývá:

- dodavatelé společnosti v letech 2016 a 2017 byly převážně společnosti XXXXX a XXXXX, v jednom případě (přijatá faktura č. 161100027 na částku 2.407.295 Kč + DPH, která nebyla uhrazena) není dodavatel vůbec identifikován (č. l. 3659-3660),
- celková výše neuhrazených dodavatelských faktur činí za roky 2016 a 2017 částku 2.268.560 Kč (č. l. 3660),
- pokladna vykazuje záporný zůstatek – k 24. 6. 2017 mínus 1.062.339,80 Kč a eurová pokladna k 13. 6. 2017 mínus 3.646.100,03 Kč (č. l. 3670),
- pokladní doklady nejsou vedeny chronologicky.

V případě společnosti XXXXX ze záznamů vyplývá:

- přijaté faktury jsou účtovány bez označení dodavatele, příp. je dodavatelem povětšinou XXXXX a XXXXX, (č. l. 3675, 3700-3701),
- část faktur zůstala neuhrazena – za více než 30 mil. Kč (č. l. 3701),
- záznamy v pokladní knize nejsou vedeny chronologicky a téměř veškeré vydané platby jsou datovány dnem 31. 12. 2015 a 31. 12. 2016 (č. l. 3678),
- i v případě této společnosti byly v počítači H. dohledány „opisy faktur“ pro odběratele XXXXX bez jakéhokoli uvedení dodavatele, ačkoli částky i data jsou řádně vyplněny (č. l. 4568-4571).

V případě společnosti XXXXX ze záznamů vyplývá:

- v roce 2015 jsou evidovány přijaté faktury deklarující dovoz zboží (č. l. 3734-3735), v roce 2016 pak bez identifikace dodavatele či předmětu plnění (č. l. 3735-3736), faktury přijaté v roce 2016 neobsahují údaje o úhradě (č. l. 3736).

V případě fyzické osoby M. Š. ze záznamů vyplývá:

- přijaté faktury v letech 2016 a 2017 byly účtovány bez specifikace předmětu plnění a identifikace dodavatele – s výjimkou dodavatele XXXXX (č. l. 3751-3752),
- všechny záznamy o přijatých a vydaných platbách jsou evidovány ke dni 31. 12. 2016 (č. l. 3760-3761),
- v roce 2015 účetní záznamy o přijatých fakturách neobsahují údaje o dodavatelích (č. l. 4498-4499), v počítači H. byly dohledány rovněž doklady z ledna 2015 až ledna 2016, nazvané „Opis faktury“, jejichž obsahem jsou přijaté faktury odběratele M.Š., ovšem bez uvedení dodavatele (č. l. 4500-4523).

Dále počítač obžalované H.H. obsahoval mj. záznam datovaný dne 31. 1. 2016, dle kterého „M. Š. jako jednatel a zástupce společností XXXXX a XXXXX žádal do data 3. 2. 2016 o vystavování faktur dle předložených dokladů. Faktury byly na žádost pana Š. vystaveny a zaslány emailem nebo vyzvednuty osobně. Pan M.Š. prohlašuje, že všechny faktury byly vystaveny výslovně na jeho žádost.“ (č. l. 4731).

47. V rámci domovní prohlídky proběhnuvší v místě **bydliště A. K.** (č. l. 5281-5294) byl vydán notebook obsahující mj. potvrzení zaměstnavatele – společnosti XXXXX – o zaměstnání A. K.. Potvrzení byla vystavena pro poskytnutí úvěrů od různých finančních institucí a podepsána M. Š.. Dále počítač obsahuje pracovní smlouvy, žádosti a smlouvy o úvěru a v neposlední řadě plnou moc, kterou A. K. jako jednatelka XXXXX zmocnila M.Š. k zařizování všech účetních prací, zajištění vystavování faktur, daňových přiznání atp. (č. l. 5371).
48. Veškeré zájmové fakturace – faktury přijaté společností XXXXX od dodavatelů XXXXX a XXXXX – byly vydány účetní společnosti XXXXX D.H. (č. l. 5398-5871). Dále byly účetní doklady společností XXXXX, XXXXX a XXXXX dohledány v objektu občanské vybavenosti v XXXXX, který je ve vlastnictví obžalovaného F.M. (viz protokol o prohlídce jiných prostor a pozemků – č. l. 5879-5924). Ze soupisu závazků společnosti XXXXX lze přitom zjistit, že tato společnost měla k 30. 9. 2016 neuhrazené závazky po splatnosti mj. vůči XXXXX, XXXXX a.s., XXXXX v celkové hodnotě přesahující 7 mil. Kč, přičemž např. závazky vůči XXXXX (téměř 1 mil. Kč) již byly z března 2016 (č. l. 5938).
49. V průběhu přípravného řízení byla provedena rovněž celá řada operativních úkonů, avšak – opět zejména s přihlédnutím k uzavřeným dohodám o vině a trestu – k důkazům jsou navrženy pouze hovory účetní společnosti XXXXX L.D., která např. hovoří se zaměstnankyní společnosti XXXXX a.s. o tom, že potřebuje vystavit fakturu na fiktivní dodávky vína, které nebudou dodány (a tedy ani naskladněny), zpětné fakturace téhož zboží, a s D. R. ze XXXXX řeší fakturace, které mají být založeny „bokem“ a nikoli do účetnictví (č. l. 8737). Z hovorů a SMS zpráv A. K. jsou zřejmé zejména její finanční potíže a pokusy o sjednání úvěrových smluv, zajištění fiktivních potvrzení o zaměstnání, která požaduje po M.Š. (č. l. 8713-8714, 8775-8786), jakož i sjednání osobní schůzky s M. Š. před jednáním na finančním úřadě (č. l. 8870).
50. Cestou právní pomoci byly vyžádány faktury, vystavené dodavatelem XXXXX, s. r. o. (se sídlem v Časté, Slovenská republika) pro odběratele XXXXX (č. l. 9634-9797).
51. **Poškozená Česká republika** se prostřednictvím Generálního finančního ředitelství připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 9.845.734 Kč (č. l. 11328-11332) a současně sdělila, že veškerá další komunikace má být vedena s Finančním úřadem pro Zlínský kraj, Oddělením řízení rizik, který bude nárok poškozené v trestním řízení zajišťovat. Některé dílčí nároky poškozené však již v průběhu trestního řízení byly uspokojeny (viz rozsudky o schválení dohod o vině a trestu, návrhy na schválení dohod o vině a trestu a usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání).
52. **K osobám obžalovaných** bylo zjištěno, že obžalovaní H.H., M.Z., P.H., XXXXX, XXXXX ani XXXXX nemají záznam v rejstříku trestů.
53. K majetkovým poměrům obžalovaných (č. l. 12284-12287, 12305-12313):
 - H.H., M.Z. a XXXXX vlastní několik nemovitostí, M. Z. rovněž vozidlo Ford Mondeo, P.H. dvě vozidla (Honda Acord, Škoda Fabia), XXXXX celou řadu vozidel (vč. vozidel

nákladních, přívěsů atp.); společnosti XXXXX a XXXXX nevlastní ničeho (resp. v příslušných registrech nejsou o vlastnictví záznamy),

- M. Z. měl k datu 1. 7. 2021 na účtu vedeném u Komerční banky, a.s. zůstatek XXXXX Kč, na účtu vedeném u ČSOB, a.s. zůstatek k 23. 7. 2021 ve výši 115.139 Kč, společnost XXXXX měla na svých účtech ke konci června 2021 a v červenci 2021 zůstatky v celkové výši přesahující 5 mil. Kč.

54. Před ukončením dokazování vyjma obhájce obžalované H.H. nebyly další důkazní návrhy. Obžalovaná prostřednictvím svého obhájce navrhovala, aby soud zjistil, z jakých zdrojů čerpal finanční úřad podklady pro podané trestní oznámení a zda nebyly podkladem pro zpracování informace poskytnuté policejním orgánem, resp. celní správou. Současně jako nezbytné považuje nutnost ověření míry spolupráce mezi příslušníky celní správy a zpracovatelem předmětného trestního oznámení, resp. zda byly nebo nebyly jediným podkladem pro zpracování předmětného trestního oznámení podklady, které finančnímu úřadu poskytli pracovníci celní správy. S ohledem na spolupráci obžalované s policejním orgánem a celní správou je podle obhajoby nutné ověřit, jaké podklady poskytl policejní orgán dozorovému státnímu zástupci a v tomto směru považuje za nutné i vyslechnout dozorového státního zástupce, a to především k ústním informacím, které byly dozorovému státnímu zástupci poskytnuty před domovní prohlídkou. V tomto směru pak považuje za důležité rovněž vyžádat dozorový spis Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, sp. zn. 3 KZV 29/2019, případně jeho část vztahující se na jednání s pracovníky celní správy týkající se domovní prohlídky a vyžádat spis Finančního úřadu ve Zlíně týkající se podaného trestního oznámení. K podaným důkazním návrhům se vyjádřila státní zástupkyně, která navrhla zamítnutí daných návrhů, protože výsledkem pracovníků finančního úřadu by nebyly zjištěny nové skutečnosti, a pokud se jedná o výsledch dozorové státní zástupkyně a vyžádání dozorového spisu, podle jejího názoru z procesního hlediska takový postup není zákonný. Soud při úvahách o důkazním návrhu vycházel z ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, podle kterého orgány činné v trestním řízení a v rámci řízení před soudem, tedy nalézací soud, postupuje tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. V rámci dosavadního dokazování byl zjištěn takový důkazní stav, který umožňuje rozhodnutí ve věci samé a soud tak nejenom může, ale v souladu s platnou judikaturou i musí ve věci rozhodnout bez provádění dalšího dokazování. V tomto směru poukazuje na platnou judikaturu, např. R 10/1993 II., podle které jestliže je zřejmé, jak je nutno rozhodnout ve věci, nelze provádět další důkazy, byť by měly vztah k projednávané věci, neboť by to zbytečně oddalovalo vlastní rozhodnutí. Daný postup nalézacího soudu je tak plně v souladu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení. Jak je již výše uvedeno, ostatní procení strany neměly dalších důkazních návrhů a také nalézací soud dospívá k závěru, že dokazování bylo provedeno v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu. Samotné důkazy pak soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu, a to jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, přičemž po logickém uvážení všech důkazů dospěl k závěru, že samotné důkazy umožňují jen jediný možný výklad, a to takový, který je patrný z výrokové části tohoto rozsudku.

55. Všichni obžalovaní, kteří jsou uvedeni ve výrokové části tohoto rozsudku, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení popřeli spáchání trestné činnosti. Obžalovaní, kteří byli v odsuzující části tohoto rozsudku uznáni vinnými, pak shodně svoji obhajobu zaměřili především do znevěrohodnění výpovědi svědka M.Š., kterého shodně označovali za recidivistu, přičemž tato skutečnost by sama o sobě měla výrazně snížit hodnověrnost jeho výpovědi, a tuto výpověď, resp. její obsah, dávali do přímé souvislosti s dohodou o vině a trestu se státním zástupcem, kterou M. Š. ve věci učinil jako obviněný a která mu dle obhajoby zajistila mírný trest. M. Š. tak nejprve v pozici obviněného a obžalovaného podle obhajoby zcela záměrně a především nepravdivě

usvědčoval veškeré spoluobviněné, přičemž tento způsob prokázání viny ostatním obviněným byl podle obhajoby pravděpodobně podmínkou dohody o vině a trestu. Zastřené je tak obviňována především Policie ČR ze snahy co nejvíce si usnadnit dokazování a zajistit si důkazy vedoucí k usvědčení obviněných, následně obžalovaných, a to i těch, kteří trestnou činnost nespáchali. M.Š. pak v pozici svědka tyto výpovědi, které křivě obviňují obviněné, podle obhajoby musí opakovat, neboť by M.Š. hrozila ze strany orgánů činných v trestním řízení obnova řízení a reálně hrozila možnost výrazného zprísnění trestu. S ohledem na tyto skutečnosti proto výpověď svědka M.Š. je nevěrohodná a rozhodně nemůže být skutečností nebo jednou ze skutečností, které by vedly k odsouzení obžalovaných. Nálezací soud však toto stanovisko obhajoby v žádném případě nesdílí. Policie ČR, či dokonce státní zastupitelství rozhodně nejsou institucemi, které by za každou cenu, tedy i za cenu zjevných nezákonností, se snažili zajistit odsouzení obviněných, kteří nespáchali trestnou činnost. Nálezací soud nemůže vyloučit pochybení jednotlivých zaměstnanců těchto státních orgánů, stejně jako pochybení jednotlivých zaměstnanců, či členů kterékoliv společnosti státního úřadu nebo jakékoliv organizace, což souvisí s běžným lidským selháním. Nálezací soud však rozhodně vylučuje teorie o převládající snaze policie, případně státního zastupitelství zajistit odsouzení obviněných a obžalovaných za jakoukoliv cenu, tedy i za cenu porušování zákonnosti. Naopak Policie ČR a státní zastupitelství vždy pečlivě ověřuje jakékoliv případné doznání a snaží se prověřit, zda toto doznání není motivováno jen snahou zajistit si nižší trest za jakoukoliv cenu, tedy i za cenu případného obvinění nevinných osob. V rámci institutu dohody o vině a trestu orgány činné v trestním řízení vždy ověřují dané doznání a prověřují i obhajobu ostatních spoluobviněných, či spoluobžalovaných. V této dané trestní věci obhajoba celou výpověď svědka M.Š. označila za nevěrohodnou a jako motivaci uvedla snahu M.Š. zajistit si nižší trest a především po pravomocném rozhodnutí v tomto směru neiniciovat změnou výpovědi možnost návrhu na obnovu řízení ze strany státního zástupce. Podle obhajoby se tak M. Š. snaží svojí výpovědí co nejvíce zavděčit orgánům činným v přípravném řízení a zajistit odsouzení ostatních obviněných. Tato úvaha obhajoby však zjevně není pravdivá a je nutné posoudit celou výpověď M.Š.. Svědek M.Š. svojí výpovědí, kterou i nálezací soud co se týče odsouzených obžalovaných, považuje za zásadní a lze konstatovat, že výpověď M.Š. výrazně přispěla k jejich odsouzení. Při hodnocení celé výpovědi M.Š. však je nutné rozebrat tu část, která se týká H.H.. Svědek M.Š. u této obžalované je v obdobné pozici jako u ostatních obžalovaných, což znamená, že jeho výpověď mohla být důkazem svědčícím o vině obžalované. Svědek M.Š. ve své výpovědi neuvádí jednoznačné skutečnosti svědčící o vině obžalované H., a to přesto, že sama obžalovaná dlouho před zahájením trestního řízení poskytovala celní správu, tedy orgánům činným v trestním řízení, mimo jiné i účetnictví svědka M.Š. a M.Š. tak mohl mít k obžalované H. negativní vztah a především důvod snažit se ji poškodit svojí výpovědí, což jak soud zdůrazňuje, u ostatních obžalovaných není a svědek M.Š. nemá jakýkoliv důvod obžalované poškodit. Svědek M.Š. však ve své výpovědi uvádí, že sice obžalovaná H. o jeho trestné činnosti mohla vědět nebo tušit tuto skutečnost, ale zda reálně věděla o této trestné činnosti, svědek neví. O trestné činnosti jí nikdy žádné skutečnosti nesdělil; obžalovaná prováděla účetnictví dle jeho pokynů a především obžalovaná svoji činnost vykonávala stále za stejnou finanční odměnu, a po zahájení trestné činnosti jí svědek odměnu za vedení účetnictví nezvýšil a ani sama obžalovaná nežádala zvýšení odměny za účetnictví, tedy v tomto směru nelze dovodit jakoukoliv motivaci ze strany obžalované H.. Orgány činné v trestním řízení jistě vyvinuly výraznou snahu zajistit důkazy svědčící o vině obžalované H.. Přes tuto snahu je však zřejmé, že zde absentuje nátlak na svědka M.Š., aby uváděl ve vztahu k obžalované H. skutečnosti, které by vedly k jejímu odsouzení a je rovněž zřejmé, že sám obžalovaný M. Š. ve své výpovědi uvádí skutečnosti, které odpovídají realitě. Soud proto výpověď obžalovaného M.Š. hodnotí jako hodnověrnou. Námitky obhajoby týkající se předcházející minulosti obžalovaného jsou rovněž liché. Je zcela zákonité, že hodnověrnost výpovědi je nutno vyhodnotit při zohlednění všech okolností i osoby daného konkrétního svědka, ale i jen minulost nemůže vést k jednoznačným závěrům a je nutné vždy vyhodnotit všechny okolnosti. Lze tak např. odkázat na rozsáhlou judikaturu týkající se věrohodnosti svědků, kdy

nalézací soud hodnotí věrohodnost M.Š. v souladu s touto judikaturou. Výpověď M.Š. však musí být hodnocena i v souvislosti s výpověďmi ostatních svědků, které se týkají právě svědka M.Š.. Obhajoba obžalovaného Z. v této souvislosti poukazuje na výpověď svědka J.P., který popřel předávání faktur obžalovanému Z., či jiné osobě ve firmě XXXXX a předávání finančních prostředků, kdy tato výpověď by měla podle obhajoby jednoznačně vyvrátit svědectví M.Š.. Nelze přehlédnout, že svědek J. P. v případě potvrzení výpovědi M.Š. by současně potvrdil i své zapojení do dané trestné činnosti a motivace jeho nynější výpovědi jakožto svědka je tak více než zřejmá. Sám svědek rovněž uvedl, že nezná jakékoliv skutečnosti, které by svědčily o řádné ekonomické činnosti obžalovaného v rámci společnosti XXXXX a XXXXX, případně jiných společností. Pokud se týká údajné řádné podnikatelské činnosti svědka M.Š., obdobně ve své výpovědi pak o činnosti M.Š. hovoří svědek J. U. (č. l. 12773-12774). Shodně jako svědek P. popřel jakoukoliv svoji roli při trestné činnosti, což je v rozporu s výpovědí M.Š., avšak dále uvedl, že M.Š. pravidelně vozil jako řidič, a to přibližně 2x – 3x týdně a pravidelně se s ním stýkal, přičemž M. Š. nikdy nevykonával jakékoliv úkony, které by mohly svědčit o jeho řádné podnikatelské činnosti. Obdobné skutečnosti pak uvedla v přípravném řízení svědkyně K., jejíž výpověď byla čtena. V rámci celého trestního řízení pak nebyl zjištěn jakýkoliv důkaz, který by svědčil o řádné podnikatelské činnosti M.Š.. V této souvislosti soud upozorňuje, že případné prodávání kradených věcí rozhodně nemůže být považováno za řádnou podnikatelskou činnost a nemohlo by se jednat o činnost, na základě které by byly vystaveny běžné fakturace, které by mohly být uplatněny v rámci daňového řízení. Tyto skutečnosti tak rovněž svědčí o věrohodnosti výpovědi M.Š. týkající se fiktivnosti daných faktur, které byly vystavovány za společnosti XXXXX a XXXXX. Soud tak bere za prokázané, že tyto společnosti neprovozovaly žádnou řádnou podnikatelskou činnost a nemohly tak reálně vystavit jakoukoliv fakturu, která by odpovídala této řádné podnikatelské činnosti, takže faktury, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, byly fiktivní a byly vyhotoveny jen ve snaze páchat trestnou činnost spočívající v krácení daňových příjmů České republiky, což mělo za následek finanční prospěch obžalovaných právnických osob a tedy i fyzických osob, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku.

56. Obhajoba týkající se obžalovaného M.Z. a společnosti XXXXX pak dále poukazovala na výpověď svědka M. a J., jednatele společnosti XXXXX, který ve své výpovědi dle obhajoby měl potvrdit obhajobu obžalovaného a vyvrátit tak výpověď svědka M.Š.. Výpověď svědka M.J. však podle názoru soudu nelze hodnotit jako výpověď prokazující nevinu obžalovaného Z.. Svědek J. sice uvádí, že firma přebírala zboží od daných společností XXXXX a XXXXX, avšak neuvádí podrobnosti tohoto obchodu a přebírání zboží, ani nepotvrzuje vlastní osobní účast při jednání s těmito společnostmi nebo při přebírání věcí od těchto společností. Část výpovědi svědka týkající se údajné absence jakékoliv rozmluvy mezi jeho osobou a obžalovaným Z. ve věci trestního stíhání je podle názoru nalézacího soudu velmi nevěrohodná, až spíše absurdní, neboť se jedná o okolnosti výrazně se týkající společnosti XXXXX. Svědek dále ve své výpovědi uvedl, že společnost měla desítky, možná až stovku různých dodavatelů. K doplňující otázce na dodavatele samotného drátu, který byl předmětem obchodu, pak svědek uvedl dva až tři dodavatele, což při započtení společností XXXXX a XXXXX svědčí o stálosti dodavatelské struktury. Za zásadní soud považuje skutečnost, že svědek hovořil a potvrdil certifikace v rámci výstavby ocelových hal realizovaných firmou XXXXX O. K., tedy o nutnosti certifikací ke zboží, které dodávali jednotliví dodavatelé. S ohledem na tuto skutečnost je pak zcela logické, že i zboží od firem XXXXX a XXXXX muselo mít z tohoto důvodu také certifikace, což mimo jiné zcela vylučuje možnost predestinovaná obhajobou o nelegálním původu tohoto zboží, tedy že se jednalo o zboží kradené a dále rozprodávané. Samotná reálnost možnosti dodání certifikací v rámci údajného zboží dodávaného společností XXXXX a XXXXX pak podle názoru nalézacího soudu je vysoce nepravděpodobná a s ohledem na veškeré okolnosti údajného řízení těchto společností pak až absurdní. Nelze rovněž přehlédnout, že svědek M. J. potvrdil, že nákupy probíhaly na základě vyhodnocení nákupních cen, kdy společnost se rozhodovala buď pro nákup zboží v rámci nejnižších cen, případně jiných

okolností, např. splatnosti faktur apod. V tomto směru nelze než souhlasit se závěrečným návrhem státní zástupkyně, v rámci kterého si státní zástupkyně klade otázku, z jakých důvodů by společnost XXXXX od společnosti XXXXX a XXXXX nakupovala zboží za ceny vyšší, než si společnost mohla nakoupit od výrobce, kde toto zboží mohla bez jakýchkoliv problémů nakoupit. Při zhodnocení této skutečnosti, tedy rozdílnosti ceny, vyhodnocení nutnosti certifikací, vyhodnocení výpovědi svědka M.Š. i výpovědi dalších svědků týkajících se reálnosti jeho řádného podnikání, pak podle názoru soudu je nutno dospět jen k jednomu logickému závěru o možném jen jediném logickém vysvětlení těchto skutečností, což je podle názoru nalézacího soudu fiktivnost daných faktur uvedených ve výrokové části tohoto rozsudku, které sloužily jen k páčání trestné činnosti a k finančnímu zisku obou obžalovaných subjektů.

57. Obhajoba obžalovaného P.H. a v souvislosti s jeho osobou i společností XXXXX, pak poukazuje na výpovědi H.H., V.L., V.J., které mají potvrzovat obhajobu obžalovaného H., dále notářský zápis a smlouvu o převodu obchodního podílu k dané společnosti, včetně předávajícího protokolu k účetnictví ze dne 29. 3. 2019 a úředně ověřené plné moci K.F., kterou zmocňuje T.Č. k výkonu veškerých práv zmocnitele souvisejících s účastí zmocnitele jako společníka v obchodní korporaci XXXXX, jakož i k podpisu smlouvy o převodu obchodního podílu jménem zmocnitele za účelem převodu celého obchodního podílu nebo jeho části ve společnosti XXXXX. Dané výpovědi a listiny však v žádném případě nesvědčí o nevině obžalovaného P.H., který popírá spáchání trestné činnosti a trvá na reálném dodání veškerých věcí a služeb společnostmi, které zastupoval svědek M.Š.. Hodnověrnost výpovědi svědka M.Š. soud uvádí shora a je nadbytečné je opakovat. V této souvislosti nalézací soud toliko dodává, že svědek byl řádně poučen a je si tedy vědom následků křivé výpovědi nebo křivého nařčení, za což by mu hrozil velmi přísný trest. Pokud se týče výpovědi obžalované H. H., ta ve své výpovědi toliko uvádí pečlivost vedení účetnictví ze strany P.H., nikoliv zda jednotlivé faktury byly reálné nebo fiktivní. Svědkyně V.L., družka obžalovaného P.H., přičemž tato citová vazba podle nalézacího soudu v žádném případě nesvědčí o věrohodnosti, či nevěrohodnosti její výpovědi, pak ve své výpovědi uvádí, že byla přítomna dovozu lešení v dodávce M.Š. a toto lešení následně bylo složeno a umístěno v zahradní chatce, jejíž popis a velikost byla ze strany svědkyně v průběhu výpovědi měněna. Soud v této souvislosti toliko konstatuje, že faktura týkající se údajného lešení je založena ve spisovém materiálu a je zde přesně uvedeno, z čeho se má lešení skládat; mimo jiné se zde mělo jednat o 204 podlažek na lešení, takže při prostém aritmetickém výpočtu je zjevné, že lešení se nemohlo vlézt do jedné dodávky. Je také poněkud nelogické, z jakého důvodu by lešení, které bylo v předcházející době užíváno v Praze a dále mělo být užíváno v Praze, mělo být doručeno do místa trvalého bydliště obžalovaného na Moravu a následně obžalovaným dovezeno zpět do Prahy, když lešení mohlo být bez jakýchkoliv problémů předáno v Praze, a to případně za účasti obžalovaného, a pokud obžalovaný měl určité pochybnosti ve vztahu ke svědkovi V.J., pak část tohoto lešení mohla být předána tomuto svědkovi v rámci předávajícího protokolu. Zásadní skutečností týkající se nevěrohodnosti tvrzení obžalovaného ve vztahu k tomuto lešení pak vyplývají ze samotné jeho výpovědi, když k přímému dotazu soudu uvedl, že lešení nakoupené bylo totožné s lešením, které si půjčoval od M.Š.. Z dokladů, které jsou založeny ve spisovém materiálu, je přitom zřejmé, že se mělo jednat o dvě různá lešení, takže v tomto směru je obhajoba obžalovaného zcela nevěrohodná. Poukazování na řádné předání a prodej firmy jsou pak rovněž zcela zavádějící. Je zjevné, že budoucí kupující při prodeji nebyl vůbec osobně přítomen a tyto skutečnosti jsou pak spíše signifikantní pro koupení společnosti na osobu, která je běžně označována jako tzv. „bílý kůň“. V rámci prodeje společnosti pak bylo protokolárně předáno účetnictví a na tuto skutečnost obhajoba poukazuje. Na straně druhé zde chybí protokol o předání daného lešení, které bylo zakoupeno za částku 400 000 Kč a je proto minimálně podivné, aby společnost byla prodána za částku 200 000 Kč.

I tyto skutečnosti svědčí o účelovosti obhajoby obžalovaného. Soud konstatuje, že nemá pochyby o reálnosti dodání prací, které realizovala společnost XXXXX. Podle jeho názoru však práce byly částečně prováděny cizími státními příslušníky, kteří byli placeni tzv. „na ruku“, tedy bez řádného účetnictví a bez řádného

placení sociálního a zdravotního pojištění. Bohužel se jedná o velmi častou praxi v rámci tzv. menších zakázek, které jsou reálně prováděny cizími státními příslušníky, což podle názoru nalézacího soudu bylo i v tomto případě u společnosti XXXXX s. r. o., která pak prostřednictvím obžalovaného P. H. a tuto praxi, která způsobuje nemožnost takto vyplacených finančních prostředků cizím státním příslušníkům zahrnout do daňového přiznání, pokryla právě fiktivními fakturami, které zajistil svědek M. Š., přičemž v rámci snahy snížit co nejvíce svoji daňovou povinnost zde do účetnictví zahrnuta i další fiktivní faktury, např. pronájem a nájem lešení, které společnosti ovládané M.Š. nedodali, takže tyto faktury byly fiktivní a sloužily jen k získání finanční výhody v rámci daňového řízení. Podle názoru nalézacího soudu předmětné důkazy umožňují jen jediný logický závěr, a to právě závěr o jednoznačném prokázání trestné činnosti u obžalovaného P. H. a společnosti XXXXX

58. Obhajoba právnické osoby společnosti XXXXX, s. r. o. je postavena na tvrzení, že u hlavního líčení nebyla prokázána trestná činnost jednatelky společnosti M.B. v rozhodném období. Hlavní svědek M.Š. u hlavního líčení uvedl, že s obžalovanou nikdy nejednal a nespolutracoval a styk s obžalovanou, předávání faktur a přebírání finančních prostředků zajišťoval svědek I.H., který ve své výpovědi jakoukoliv takovou činnost popírá. Rovněž svědek U. popírá jakoukoliv trestnou činnost, případně předávání faktur B.. S ohledem na tyto skutečnosti proto dospívá k závěru, že není prokázána trestná činnost právnické osoby. Tato konstrukce obhajoby však podle názoru nalézacího soudu nemá oporu v provedených důkazech. Jednatelka M.B. byla již pravomocně uznána vinnou, je tedy zřejmé, že se trestné činnosti dopustila a v této souvislosti soud poukazuje na zásadu *res iudicata*. Výpověď M.Š. rovněž nesvědčí o absenci trestné činnosti. Popisuje jen, jakým způsobem byla trestná činnost organizována a pokud I.H., jakožto svědek tuto činnost popírá, jeho výpověď v tomto směru pro nalézací soud není věrohodná a je zřejmé, že svědek se chce toliko vyhnout možnému trestnímu stíhání. Výpověď svědka M.Š. však jednoznačně prokazuje fiktivnost daných faktur, takže uplatněním těchto faktur se jak jednatelka, tak v rámci jejího jednání i právnická osoba, dopustily trestné činnosti, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku. Věrohodnost výpovědi svědka M.Š. týkající se fiktivnosti daných faktur pak vychází z dalších důkazů, které soud vypočetl výše. Podle názoru soudu je při logickém hodnocení všech důkazů vina právnické osoby zcela jednoznačně prokázána, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je patrné z výrokové části tohoto rozsudku.
59. Obžalovaní M.Z., P.H., právnické osoby XXXXX, XXXXX, s. r. o., XXXXX, s. r. o. svým jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, naplnili po všech stránkách všechny skutkové znaky trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, a to formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku s ohledem na podíl odsouzeného M.Š. při trestné činnosti, kdy odsouzený zajišťoval fiktivní fakturace. Oproti obžalobě soud jednání všech obžalovaných kvalifikuje toliko podle ustanovení § 240 odst. 1 trestního zákoníku a nikoli rovněž podle § 240 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, protože obžalovaná H.H. byla výše uvedeným výrokem zproštěna a není zde tak naplněno úmyslné společné jednání více osob v rámci trestné činnosti, kdy takové jednání trestní zákoník charakterizuje jako jednání tří a více osob. S ohledem na tuto skutečnost proto právní kvalifikace byla zúžena u všech obžalovaných jen dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, když způsobená škoda je podřaditelná pod termín větší rozsah ve smyslu § 139 trestního zákoníku. Všichni obžalovaní svou trestnou činnost páchali v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
60. Při ukládání trestů soud postupoval v souladu s ustanoveními §§ 35, 37, 38, 39 trestního zákoníku. Samotným smyslem a účelem trestu je ochrana společnosti před kriminalitou, přičemž primární zásada stanovená trestním zákoníkem je ve smyslu ustanovení § 38 trestního zákoníku – zásada přiměřenosti trestních sankcí. Pokud jde o ukládání trestu, je základem jeho přiměřenost a rozhodujícím kritériem pro konkrétní uložení trestu charakter spáchaného trestného činu, dále

okolnosti spáchaného trestného činu, včetně osoby pachatele, povaha a závažnost spáchaného trestného činu pak blíže určují hlediska, která jsou demonstrativně vypočtena v ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Patří k nim především objektivní znaky blíže charakterizující trestný čin, a to význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu, jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, míra zavinění pachatele, pohnutka, záměr a cíl, dále, jak je uvedeno výše, v neposlední řadě pak osoba pachatele. Podpůrným hlediskem ve vztahu k závažnosti a povaze trestného činu jsou poměry pachatele, a to především v době ukládání trestu. V rámci ukládání trestu soud vychází ze zásady individualizace trestu a požadavku, aby druh uloženého trestu, jakož i výše odrážel podstatné zvláštnosti konkrétního případu. Obecně lze konstatovat, že při ukládání trestu se vždy především zvažují povaha a závažnost spáchané trestné činnosti, dále poměry pachatele, jeho dosavadní způsob života, možnost nápravy a další okolnosti polehčující nebo přitěžující. Hlavním kritériem pro ukládání trestu je povaha a závažnost páchaného trestného činu, která zahrnuje nejširší okruh skutečností konkrétního trestného činu. Soud konstatuje, že výše uvedená trestná činnost je výrazně společensky škodlivá, protože trestná činnost proti fiskálním zájmům České republiky potenciálně ohrožuje všechny jeho obyvatele, když z daňových příjmů jsou hrazeny nejenom sociální a zdravotní potřeby obyvatel, ale i zcela zásadní složky státu zabezpečující bezpečnost nebo obranu. Soud při úvahách o trestu ve smyslu ustanovení § 39 trestního zákoníku se také zabýval motivací trestné činnosti obžalovaných a je zcela zjevné, že s ohledem na charakter trestné činnosti byla motivace u obžalovaných snaha získat majetkový prospěch. Pokud se týká samotných pachatelů, soud konstatuje, že se nejedná o osoby, které mají sklon k páchání trestné činnosti, naopak jedná se o osoby s doposud řádným občanským životem, které i po spáchání výše uvedené trestné činnosti opětovně žily řádným občanským životem, takže nyní výše uvedená trestná činnost je mimořádným excesem v doposud řádném životě obžalovaných.

61. Všem obžalovaným byl uložen trest dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud se týká polehčujících okolností, soud jakožto okolnost polehčující u všech vyhodnotil dosavadní bezúhonnost. Oproti tomu přitěžující okolnosti nezjistil. S ohledem na motivaci trestné činnosti, kterou je jednoznačně snaha získat finanční prospěch, jakožto i s ohledem na celkovou způsobenou škodu a právní kvalifikaci, kdy trestná činnost byla nalézacím soudem kvalifikována toliko podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, a to z důvodu zproštění spoluobžalované H.H., soud obžalovaným, u kterých zjistil zákonné podmínky, uložil toliko peněžitě tresty. Nalézací soud má konzistentní názor u typově shodné trestné činnosti, že peněžitě tresty by přibližně měly odpovídat výši škody. Při zohlednění polehčujících okolností, jakožto doby, která uplynula od spáchání trestné činnosti do rozhodnutí soudu, však tresty uložil pod touto hranicí, přičemž uložené tresty podle názoru nalézacího soudu odpovídají jak společenské škodlivosti trestné činnosti, tak charakteru trestné činnosti, ale především majetkovým poměrům obžalovaných, které umožňují uhradit dané peněžitě tresty. S ohledem na tyto skutečnosti tak byly jednotlivým obžalovaným uloženy následující peněžitě tresty: obžalovanému M.Z. peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1 000 Kč, tedy k peněžitému trestu v celkové výměře 500 000 Kč; obžalovanému P.H. peněžitý trest ve výměře 300 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 500 Kč, tedy k peněžitému trestu ve výměře 150 000 Kč. Právníké osobě XXXXX peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2 500 Kč, tedy k peněžitému trestu ve výměře 500 000 Kč. U zbývajících právnických osob XXXXX a XXXXX soud neshledal podmínky uložení peněžitěho trestu, protože dané právníké osoby, alespoň podle shromážděných důkazů nepodnikají a nevlastní majetek, takže případný peněžitý trest by byl pouze deklarativní a nikoliv vykonatelný. S ohledem na tuto skutečnost, charakter trestné činnosti a ochranu před možným dalším jednáním obdobného charakteru soud oběma právníkým osobám uložil trest zákazu činnosti tak, jak je uvedeno ve výrokové části v první polovině zákonné sazby blíže středu. Takto uložené tresty soud považuje za zákonné a odpovídající charakteru trestné činnosti, jakožto i osobám samotných obžalovaných.

62. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, ve své obžalobě, která byla ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, doručena dne 29. 9. 2021, vyjma výše uvedených obžalovaných navrhl, aby byla rovněž uznána vinnou obžalovaná H. H., a to z jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Ve svém závěrečném návrhu (č. l. 12788-12781), jehož podstatná část se zabývá právě H. H., dospívá k závěru o vědomosti obžalované týkající se trestné činnosti M.Š.. Podle státní zástupkyně, pokud by obžalovaná nevěděla, že se M.Š. dopouští trestné činnosti a že se této trestné činnosti rovněž účastní obžalovaná, pak státní zástupkyně nechápe, jakou spolupráci mohla nabídnout orgánům činným v trestním řízení. V této souvislosti poukazuje na výpovědi R.J. a L.T., kteří jednoznačně popřeli, že by obžalovanou jakýmkoliv způsobem přemlouvali k nějaké spolupráci. Naopak podle těchto svědků to byla právě obžalovaná, která se na R. J. obrátila, a oba svědkové také popřeli, že by obžalovanou přesvědčovali, aby pokračovala v účetní činnosti a v rámci přesvědčování jí slibovali jakékoliv výhody. Trestá činnost, tak jak uvedl svědek T., vyplynula z obsahu e-mailové schránky obžalované, a to s ohledem na charakter způsobu vedení účetnictví. Z tohoto důvodu proto vzniklo podezření ze spáchání trestné činnosti a následně byla i realizována řádně povolená domovní prohlídka. Podle státní zástupkyně výpovědi těchto osob odpovídají listinným materiálům a ve věci nebyl zjištěn žádný důvod, proč by svědci uváděli skutečnosti v rozporu s realitou. Nálezací soud danou skupinu důkazů však hodnotí rozdílně. Samotné výpovědi výše uvedených svědků jsou poněkud vnitřně rozporné a při hodnocení této části důkazů státní zástupkyně bohužel pominula svědeckou výpověď svědka D.V., který podle názoru nálezacího soudu jest osobou nestrannou a případné poukazování na skutečnost, že se jedná o osobu, pro kterou H.H. pracovala jako externí účetní, jsou spíše absurdní, protože případné postihy v rámci křivého svědectví jsou natolik důrazné, že podle názoru nálezacího soudu by zde musel být daleko jiný a intenzivnější vztah, který by mohl zapříčinit vědomou snahu pomoci obžalované i za cenu křivého svědectví. Především svědek V. byl dle názoru nálezacího soudu v rámci své výpovědi natolik přesvědčivý, že skutečnosti jím uváděné považuje za věrohodné. Svědek tak jednoznačně vyloučil tu část výpovědi R. J. týkající se okolností prvotního setkání s obžalovanou, přičemž samotné skutečnosti týkající se prvotního setkání, které uváděl J., jsou podle názoru nálezacího soudu relativně nelogické a nevěrohodné. Svědek J. rovněž v rámci své výpovědi připustil, že obžalované již při prvotním kontaktu ukazoval fotografie některých podezřelých, což v případě, že první kontakt si měla vyžádat obžalovaná, je také výrazně nelogické, až nesmyslné. S ohledem na tyto skutečnosti se soudu jeví spíše hodnověrnější tvrzení obžalované popisující jednotlivá setkání, než výpověď J.. Minimálně nálezací soud konstatuje, že nelze zjistit, která výpověď je věrohodná a která nikoliv. Veškeré výpovědi týkající se daných setkání pak shodně potvrzují předávání kopií účetnictví týkající se odsouzeného M.Š., případně týkající se dalších firem ze strany obžalované orgánům činným v trestním řízení. Obžalovaná měla uvádět určité pochybnosti týkající se podnikatelské činnosti, nikdy se však nevyjadřovala, že by měla podezření na trestnou činnost. Podle názoru nálezacího soudu s ohledem na charakter těchto kontaktů, kdy v průběhu kontaktů reálně od obžalované byly vyžadovány kopie účetních dokladů, měla být buď obžalovaná upozorněna, že v rámci svého výkonu účetnictví, se může dopustit trestné činnosti ve smyslu účastenství nebo měla být vedena jako spolupracující osoba. Podle názoru nálezacího soudu dané kontakty a především charakter těchto kontaktů, v rámci kterých obžalovaná vědomě poskytovala interní informace, mohly u obžalované vést k domněnku, že reálně spolupracuje s orgány činnými v trestním řízení a mohly vést k domněnku, že orgány činné v trestním řízení žádají, aby nadále pokračovala ve své činnosti, případně, a soud tuto možnost nevyklučuje, svědkové v tomto směru neuváděli pravdu a skutečně obžalovanou vyzývali, aby ve své činnosti účetní pokračovala. Tato skutečnost je možná s ohledem na určitou nevěrohodnost svědeckých výpovědí pracovníků celní správy, které jsou uvedeny výše. V této souvislosti soud poukazuje i na samotnou domovní prohlídku, která byla sice řádně povolena, avšak přílohou pout obžalované v průběhu domovní prohlídky a odůvodnění ze strany svědka T. je podle názoru soudu minimálně velice diskutabilní. Tento názor soudu podporuje mimo jiné i svědecká

výpověď svědka P.F., který se jako policista zúčastnil domovní prohlídky a vnitřně se rozhodně neztotožnil s přiložením pout obžalované. Lze tedy uzavřít, že pokud obžalovaná činnost účetní prováděla v době rozhodné s vědomím, že tak činí na pokyn orgánů činných v přípravném řízení, tak rozhodně nemohla úmyslně páchat trestnou činnost a nemohla naplnit skutkovou podstatu daného trestného činu. Na závěr nalézací soud poukazuje na zjevnou neznalost pracovníků celního úřadu týkající se institutu spolupracující osoby, což vyplývá z jejich výpovědí týkajících se následných kontaktů s M.Š. a na minimálně jejich určitou nevěrohodnost s ohledem na výpověď svědka M.Š., který popřel některá místa, kde se měl s pracovníky celní správy sejít, přičemž svědek nemá jakýkoliv důvod uvádět nepravdivé skutečnosti a v tomto směru soud považuje jeho výpověď za zcela věrohodnou.

63. Podle názoru nalézacího soudu v průběhu dokazování nebyla rovněž vyvrácena další část obhajoby obžalované. Obžalovaná od počátku tvrdí, že o trestné činnosti M.Š. nevěděla a účetnictví vedla na základě jeho pokynů. S ohledem na charakter jeho pokynů, kdy např. nedodával faktury týkající se nabytí věcí, měla obavy z možného tzv. průšvihů; rozhodně však nevěděla o dané trestné činnosti a v dané trestné činnosti by M.Š. nikdy vědomě nepomáhala. Podle státní zástupkyně o vědomé účasti obžalované H. svědčí především způsob, jakým vedla účetnictví firem M.Š.. Většina přijatých faktur byla například účtována bez údajů identifikujících dodavatele a většinou i bez předmětu plnění, eventuálně jako dodavatelé byly vedeny další společnosti ovládané M. Š.. Údaje o vydaných platbách byly účtovány vždy v určitém dni, ačkoliv údaje o platbách přijatých byly účtovány v průběhu celého období. V případech, kdy v účetních operacích není identifikován dodavatel, nebyl často závazek uhrazen, z čehož státní zástupkyně dovozuje, že obžalovaná při vedení účetnictví musela vědět, že ačkoliv M.Š. uskutečňuje nějaká zdanitelná plnění, těmto absolutně neodpovídají nákladové položky a tyto jsou tvořeny a do účetnictví uměle doplňovány pouze ve snaze o tzv. neutralizaci, či kompenzaci daňových povinností. Sama obžalovaná daňová příznání vyhotovovala, rovněž vyplňovala kontrolní hlášení a musela vědět, že v těchto výkazech jsou uváděné údaje nepravdivé a neodpovídající skutečnosti. V této souvislosti státní zástupkyně poukazuje i na výpověď M.Š., který měl uvádět, že H.H. říkal, aby to udělala tak, aby to sedělo. Dané skutečnosti jsou tak skutečnosti, na základě kterých obžalovaná podle státní zástupkyně musela vědět. Na straně druhé je zde výpověď svědka M.Š., který uvedl, že o trestné činnosti se s obžalovanou nikdy nebavil, nikdy jí neřekl, že páchá trestnou činnost a účetnictví obžalovaná dělala na základě jeho pokynů. Soud se ztotožňuje s myšlenkou, že jakákoliv osoba nemůže vykonávat činnost, o které ví, že souvisí s trestnou činností a podporuje danou trestnou činnost. Zda však obžalovaná H. věděla o trestné činnosti odsouzeného M.Š. je podle názoru soudu toliko domněnka, která se neopírá o žádný konkrétní jednoznačný důvod, např. provedené odposlechy, e-mailovou komunikaci apod. Podle názoru soudu při úmyslné trestné činnosti je drtivě většině případů odvoditelná motivace takového jednání, kdy se vesměs jedná o motivaci finanční, případně motivaci vztahující se k psychickým prožitkům dané osoby. Motivaci finanční v tomto směru u obžalované může vyloučit. Jak plyne z výpovědi M.Š., a tato výpověď není žádným důkazem vyvrácena, obžalovaná v době rozhodné za danou činnost neměla vyšší příjem, ani vyšší příjem nežádala. V souvislosti s motivací by přicházela v úvahu i výrazná přátelská vazba mezi obžalovanou a M.Š.. Tato skutečnost však podle názoru soudu není logická s ohledem na prokázanou skutečnost, že obžalovaná poskytovala celnímu úřadu, tedy orgánu činnému v trestním řízení, bez vědomí M.Š. fakturace ze společností, které ovládal, a to s vědomím, že tyto doklady mohou být použity proti M.Š.. Trestná činnost právně kvalifikovaná dle § 240 trestního zákoníku vyžaduje úmysl ve smyslu § 15 trestního zákoníku, tedy že pachatel chtěl způsobit dané následky, případně s danými následky byl srozuměn. S ohledem na absenci motivace ze strany obžalované však soud považuje takovou formu úmyslu u obžalované za velmi těžko dovoditelné a v tomto směru pak postupuje v rámci zásady *in dubio pro reo*, tedy v pochybnostech ve prospěch konkrétní osoby, v tomto případě obžalované. Nelze rovněž pominout, že obžalovaná v době, kdy se měla dopouštět trestné činnosti, určitou formou spolupracovala s orgány činnými v trestním řízení,

minimálně jim poskytovala účetní doklady týkající se mimo jiné i firem odsouzeného M.Š.. Tato skutečnost je prokázána a nezpochybnitelná. Za této situace by obžalovaná musela být osobou, která jedná velmi neobvykle, resp. zcela mimořádně, neboť logická reakce na zájem orgánů činných v trestním řízení o podnikání M.Š. by byla skončit s jakoukoliv činností, která by případně mohla být kvalifikována jako trestná činnost. Přes tuto skutečnost však obžalovaná pokračovala v účetnictví pro odsouzeného M.Š. a podle názoru soudu to svědčí o hodnověrnosti její výpovědi, tedy že nevěděla přímo o trestné činnosti odsouzeného M.Š. a vědomě mu v této trestné činnosti nepomáhala a jednak, že v účetnictví pokračovala jen na základě žádosti pracovníků celního úřadu. V daném případě u obžalované tak soud shledává maximálně nedbalost v rámci jejího jednání a nikoliv úmysl, tak jak vyžaduje naplnění skutkové podstaty dle § 240 trestního zákoníku. Absence úmyslu, resp. prokázání tohoto prvku, proto nutně vede soud k závěru, že u obžalované nebylo prokázáno spáchání daného trestného činu, tedy úmyslné jednání, tak jak je uvedeno v žalobním návrhu, a proto soud obžalovanou zprostil dle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro něž je obžalovaná stíhána.

64. S ohledem na zprošťující výrok ve věci obžalované H.H. soud poškozenou organizaci – finanční úřad se svým nárokem odkázal dle § 229 odst. 3 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Poškozený může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do 8 dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 16. prosince 2021

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu